

I tromesečje

---

1. Subota, 1. januar 2022.

SVETI DUH

„A kada dođe On, Duh istine... pokaraće svet za grijeh, za pravdu i za sud.“ (Jovan 16,13.8)

Propovedanje Reči je beskorisno bez prisutnosti i pomoći Svetog Duha; jer je taj Duh jedini uspješni učitelj božanske istine. Jedino kada je istina u srcu praćena Svetim Duhom, ona će oživeti savest i preobraziti život. Propovednik može da bude sposoban da predstavi slovo Božje Reči; on može poznavati sve njene zapovesti i obećanja, ali njegovo sejanje semena Jevanđelja neće biti uspešno ukoliko to seme nije probuđeno u život nebeskom rosom. Bez saradnje sa Božjim Duhom, nikakva količina obrazovanja, nikakve prednosti, makoliko velike, ne mogu nekoga da pretvore u kanal svetlosti. Pre nego što je ijedna knjiga Novog zaveta bila napisana, pre nego što je ijedna propoved bila održana posle Hristovog vaznesenja, Sveti Duh se spustio na učenike koji su se molili. A onda je svedočanstvo njihovih neprijatelja glasilo: „Ispuniste Jerusalem svojom naukom!“ (Dela 5,28)

2. Subota, 8. januar 2022.

BOŽJA OBEĆANJA VEZANA UZ USLOVE

Hristos je obećao dar Svetoga Duha svojoj Crkvi i to obećanje se odnosi na nas u istoj meri kao i na prve učenike. Međutim, kao i svako drugo obećanje, ono je dato pod uslovom. Ima mnogo onih koji tvrde da veruju u Božja obećanja i da traže da se ona ispune; koji govore o Hristu i o Njegovom Duhu, ali koji ne dobijaju nikakav blagoslov, jer nisu pokorili svoju dušu vođstvu i vlasti božanske sile.

Mi ne možemo koristiti Svetog Duha, Sveti Duh treba da se koristi nama. Preko Svetog Duha Bog deluje u svom narodu „da hoćete i učinite što mu je ugodno“ (Filibljanima 2,13).

Međutim, mnogi ne mogu da se pokore da budu vođeni. Oni žele da sami upravljaju sobom. Upravo zato i ne primaju nebeski dar. Samo onima koji ponizno čekaju na Gospoda, koji traže Njegovo vođstvo i Njegovu blagodat, daje se dar Svetog Duha. Ovaj obećani blagoslov, koji se traži verom, donosi sa sobom i sve ostale blagoslove. On se daje u skladu s bogatstvom Hristove blagodati i On je spreman da ga izlije na svaku dušu u onoj meri u kojoj je sposobna da ga primi.

Primanje Svetog Duha je primanje Hristovog života. Samo oni koji su tako naučeni od Boga, samo oni koji na svojoj duši osećaju delovanje Svetog Duha, u čijem životu se pokazuje Hristov život, mogu da stoje kao pravi Spasiteljevi predstavnici.

3. Subota, 15. januar 2022.

USLOVI PRIMANJA SVETOG DUHA

Pokajanje

„A kad čuše, ražali im se u srcu, i rekoše Petru i ostalim apostolima: Šta ćemo činiti, ljudi braćo? A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje grijeha; i primićete dar Svetog Duha.“ (Dela 2,37.38)

Pokajanje je prvi uslov jer bez njega ništa drugo neće značiti. Pokajanje predstavlja „radikalan, moralni zaokret čitave osobe od greha ka Bogu“. To nije samo zaokret našeg uma u pogledu smera u kojem se krećemo, kao što mnogi misle, već radikalno odvajanje od onoga što mi sada jesmo i što radimo. To nije traženje od Boga da mi oprostí sve grehe, za koje ne znam koji su. Iz ovog teksta u Delima 2,37.38 vidimo da su oni morali da se pokaju za konkretno delo odbacivanja i razapinjanja Hrista. To je bilo pokajanje od neverovanja u ono što je Isus trebalo da uradi za njih.

Biblija nas uči šta je to što će proizvesti pokajanje koje vodi u život: a to je izlaganje Božjem karakteru ljubavi i dobrote:

„Ili ne mariš za bogatstvo Njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajući da te dobrota Božija na pokajanje vodi?“ Rimljanima 2,4

Zbog toga je neophodno potrebno da provodimo vreme u molitvi, čitanju i razmišljanju o Hristovom životu. Neophodno je odvojiti vreme da bi se razmišljalo o njegovoj ljubavi i dobroti prema nama. To vodi čoveka ka samoodricanju i predaji u Božje ruke, znajući veoma dobro da ne zaslužujemo ništa od onoga što je uradio za nas. Dokle god sebe brojimo u dobre ljude, daleko smo od Hrista.

4. Subota, 22. januar 2022.

USLOVI PRIMANJA SVETOG DUHA

Potpuno poverenje

„Primićemo obećanje Duha kroz vjeru.“ (Galatima 3,14)

Postoji razlika između verovanja i poverenja. Verovati da je nešto istina ne podrazumeva da smo to izabrali kao svoju vodilju u životu. Poverenje pokazujemo kada se na to oslanjamo u važnim trenucima svoga života, i u skladu sa tim se i ponašamo. U Bibliji, vera je uvek poverenje.

Poverenje je uslov za primanje Svetog Duha u našim životima. Ljudi često traže znake i čuda što će im ukazati na Božje prisustvo i delovanje, međutim, mi smo pozvani da verujemo da će Bog uraditi ono što je obećao ako se na to pozovemo i imamo poverenja da će On ispuniti svoje obećanje, bez obzira na naša trenutna osećanja ili nepovoljne okolnosti.

Mi Duha primamo verom, bez potrebe da čekamo da se kao potvrda toga dogodi nekakvo čudo. To što smo poželili da Duh deluje u našem životu je već dovoljan dokaz da je Duh prisutan jer Isus kaže „niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac moj koji je na nebesima“. Duh je taj koji u nama budi svaku želju da se ponovo povežemo sa Bogom. Zahvalimo Bogu što nam daje svog Duha i odvajajmo vreme za razmišljanje o Hristovom životu jer će samo tako Duh moći da iskoristi priliku da nas preobrazi u Hristovo obličje, jer mu time dajemo priliku za to.

5. Subota, 29. januar 2022.

USLOVI PRIMANJA SVETOGA DUHA

Poslušnost

„I mi smo njegovi svjedoci ovijeh riječi i Duh Sveti kojega Bog dade onima koji se njemu pokoravaju.“ (Dela 5,32)

U Bibliji, vera i poslušnost idu ruku pod ruku. Ukoliko volimo Boga svim srcem, bićemo poslušni Njegovim zapovestima jer Mu verujemo. Ukoliko verujemo Isusu svim srcem, ovo se događa jer Ga već dovoljno poznajemo da Mu verujemo. „Isus odgovori i reče mu: ko ima ljubav k meni, držaće reč moju.“

„A koji drži riječ njegovu, u njemu je zaista ljubav Božija savršena; po tom poznajemo da smo u njemu. Koji govori da u njemu stoji, i taj treba da hodi kao što je on hodio.“ 1. Jovanova 2,5.6

Ovakva poslušnost nije farisejski legalizam – poslušnost kojom se želi zaslužiti spasenje ili blagoslov. Ova poslušnost dolazi iz srca, kao istinska želja da se ugodu Bogu.

Spremnost da se radi na spasavanju drugih

Kad dakle vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega? Luka 11,13

U Luki 11 nalazimo veoma značajnu priču koja sadrži dodatne uslove za primanje Duha. Jednog jutra učenici su našli Isusa kako se moli. Izgleda da je Njegova molitva veoma uticala na njih tako da su pozeleli da se mole kao On. Isus je odlučio da im odgovori pričajući ovu priču. Čovek dolazi kod svog prijatelja u ponoć. Njegov domaćin, nemajući hleba, odlazi kod komšije da traži. Komšija odbija da mu da jer je kasno, vrata su zatvorena i deca u krevetu. Međutim, komšija insistira i dalje kucajući na vrata i njegova upornost da pomogne svom gostu i zadovolji njegovu glad konačno biva nagrađena. Dobio je hleb.

Ovo može biti dobro merilo kojim možemo meriti našu želju da se ispunimo Duhom. Zbog čega želimo prisutnost Duha u našem životu? Možda želimo da budemo poznati kao veliki duhovnici? Mož-

da da doživimo čuda u svom životu? Međutim, iz ove priče vidimo da će naš zahtev biti uslišen ukoliko iza njega stoji želja da donesemo dobro onima koji su u potrebi. Ukoliko smo slabo zainteresovani za spasenje drugih, ukoliko nas ne opterećuje potreba da im pomognemo, dolazak Duha u naš život neće imati mnogo smisla jer Duh nije sebičan. On neće doći da nas uzdiže u visine već da nas približi Bogu i da nam da da doživimo Njegovu potrebu da se spasavaju ljudi.

Evan Roberts, čovek kojeg je Bog upotrebio da započne veliko Velško oživljavanje 1904. godine, izrazio je svoj teret ovako: „bio sam ispunjen saosećanjem prema onima koji će morati da se poviju na sudu i plakao sam... spasenje ljudske duše je svečano utisnuto u mene. Osećao sam plamteću želju da obidem Vels i govorim o Spasitelju, i da je bilo moguće, želeo sam i da platim Bogu da to radim.“ Ukoliko imamo želju da činimo za druge, Bog Duha neće dati na meru.

Neprekidno posredovanje

Ova priča o nametljivom susedu ilustruje stalno posredovanje. Isus kaže:

„I kažem vam: ako i ne ustane da mu da zato što mu je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje ustaće i daće mu koliko treba. I ja vama kažem: ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se. Koji je među vama otac u koga ako sin zaište hljeba da mu da kamen? Ili ako zaište ribe da mu da mjesto ribe zmiju? Ili ako zaište jaje da mu da skorpiju? Kad dakle vi, zli buduću, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duha svetoga onima koji ištu u njega? Luka 11,8-13

Bog se sigurno ne dvoumi da nam da Duha. Pitanje je samo da li smo mi dovoljno uporni da ne prihvatimo NE kao odgovor i istrajemo sve dok se vrata ne otvore. Kad već čovek ustaje i otvara vrata zbog upornosti komšije, koliko će onda milostivi Bog učiniti više. Na to nas Pavle poziva u Jevrejima 4,16 kad kaže:

„Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć.“

Bog nikada neće iscrpiti rezerve milosti i blagoslova. Ali samo uporni dobijaju.

6. Subota, 5. februar 2022.

USLOVI PRIMANJA SVETOGA DUHA

Poštuj svoje telo

Sledeći uslov koji nalazimo u Novom Zavetu za ispunjenje Duhom je poštovanje svog tela kao Božjeg hrama:

„Ili ne znate da su tjelesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, kojega imate od Boga, i nijesta svoji? Jer ste kupljeni skupo. Proslavite dakle Boga u tjelesima svojijem i u dušama svojijem, što je Božije.“ 1. Korinćanima 6,19

Ljudi su spremni svašta da jedu, piju, puše i rade sa svojim telom, a sve zarad navodnog zadovoljstva i sreće. Kolika je to sreća vidimo u strahovitom porastu broja i obima bolesti. Sa druge strane, i sami ljudi su davno zaključili a savremena istraživanja i iskustva i pokazala, telo i duh međusobno deluju jedno na drugo. Biblija jasno uči da su naša tela hramovi, mesto boravka Duha Božijeg. Ukoliko želimo da Duh živi u nama, moramo ga proslaviti svojim telom.

Božji Duh će uticati i na samo telo. Elen Vajt kaže, da će Duh uticati da se ojača naša vitalnost kao proizvod uticaja Svetog Duha. (*Review and Herald*, Januar 14. 1902.)

Apostol Pavle navodi da ako živimo kao telesni ljudi, pokorni grešnim sklonostima koje uništavaju i telo i duh, umrećemo, ali ukoliko poslove telesne Duhom morimo, živećemo. Ono što radimo sa telom uticaće i na naš duh.

Da Hristos živi u nama

Ako želimo da Isus živi u nama moramo imati Duha Božijega u nama. Služba Duha je da proslavi Isusa (Jovan 16,14). Imati Duha znači imati lik Božji u sebi. Jovan kaže da „mi znamo da je u nama po Duhu kojeg nam je dao“. 1. Jovanova 3,24.

Ako nemamo želju da Isus živi u nama, onda nema nikakvog smisla bilo šta drugo. Osnovni cilj spasenja je ponovna izgradnja Božjeg lika u nama, a taj lik je u svoj punini prikazan u Hristu.

Ukoliko ispunjavamo ove kao i uslove o kojima smo ranije govorili, onda će nam Duh biti dat u svoj punini. Ukoliko smo svesni da ih ne ispunjavamo, ni to ne mora da bude znak da smo izgubljeni.

Već sama svesnost da naše stanje nije onakvo kakvo bi trebalo da bude je dokaz da Duh Sveti radi na nama, jer ne bismo ni bili svesni svoje potrebe za promenom da On nije počeo u nama da radi. Zato treba da pođemo na kolena i tražimo od Boga da nam da i želju i volju da činimo kako je Njemu ugodno, i u tome treba da istrajemo zajedno sa upornošću u odvajanju vremena da razmišljamo uz molitvu o Hristovom životu.

7. Subota, 12. februar 2022.

POSLEDICE PRIMANJA SVETOGA DUHA

Kada se neko potpuno isprazni od sebe, kada se iz duše izbace svi lažni bogovi, praznina se popunjava izlivanjem Hristovog Duha. Takav čovek dobija veru koja čisti dušu od svake nečistote. Čovek se usklađuje s Duhom i misli ono što je po Duhu. Nema više poverenja u sebe. Hristos mu je sve i sve u svemu. S krotošću prima istinu koja mu se neprestano otkriva i daje svu slavu Gospodu, govoreći: „A nama je Gospod otkrio Duhom svojim!“ „A mi ne primismo duha sveta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga.“ (1. Korinćanima 2,10.12)

Duh koji otkriva istine, donosi u njemu i rodove pravednosti. Hristos je u njemu „izvor vode koja teče u život večni“ (Jovan 4,14) On je loza Pravog Čokota, i donosi bogate grozdove roda na slavu Božju. Kakav je karakter roda koji donosi? – Rod Duha je ljubav, a ne mržnja; radost, a ne nezadovoljstvo i žalost; mir, a ne razdražljivost, zabrinutost i izmišljene nevolje. To je „trpljenje, ljubaznost, dobrota, vera, krotkost, uzdržljivost“ (Galatima 5,22.23)

Oni koji su nadahnuti tim Duhom su ozbiljni saradnici Božji; nebeske sile saraduju s njima, i oni odlaze natovareni duhom poruke koju nose. Izgovaraju reči pune zdravog smisla, iz riznice srca iznose ono što je čisto i sveto, po ugledu na Hrista.

Poruka koju treba da objavimo nije poruka od koje bismo se morali ustručavati. Njeni zastupnici ne moraju pokušavati da je prikriju, da sakriju njeno poreklo ili njenu svrhu. Kao oni koji su dali svečani zavet Bogu i koji su opunomoćeni kao Hristovi glasnici, kao pristavi

tajni blagodati Njegove, mi imamo obavezu da verno objavimo sve savete Božje.

Mi ne smemo da manje naglašavamo posebne istine koje su nas odvojile od sveta i učinile od nas ono što smo; jer su one nadahnute večnim interesima. Bog nam je dao svetlost o događajima koji se upravo događaju, i glasom i perom mi treba da objavimo istinu svetu. Međutim, upravo je Hristovo stanovanje u duši, aktivno načelo ljubavi udahnuto Svetim Duhom, ono što naše reči može učiniti plodonosnima. Hristova ljubav je sila i snaga svake vesti o Bogu koja je ikada sišla s ljudskih usana.

Ukoliko istinu budemo objavljivali bez Hristove ljubavi koja treba da prožme svaku našu reč i svako naše delo, ne samo da neće biti koristi već može biti i štete.

8. Subota, 19. februar 2022.

RAZVITAK I SLUŽBA

Hrišćanski život je mnogo više nego što mnogi misle. On se ne sastoji samo od nežnosti, strpljivosti, krotosti i ljubaznosti. Te vrline su bitne; ali je potrebna i hrabrost, snaga, energija i istrajnost. Put koji nam je Bog obeležio je uzan, to je put samoodricanja. Poći tim taj putem i nastaviti njime kroz teškoće i obeshrabrenja, zahteva ljude koji su mnogo više nego slabići.

Traže se istrajni ljudi, ljudi koji ne čekaju da se njihov put utaba i da se uklone sve prepreke; ljudi koji će svežom revnošću nadahnuti mlake napore obeshrabrenih radnika; ljudi čija su srca zagrejana hrišćanskom ljubavlju, čije ruke su snažne da obave posao svoga Učitelja.

Neki od onih koji rade misionarski posao su slabi i potišteni, lako se obeshrabruju. Nemaju prodornosti. Nemaju onih pozitivnih karakternih osobina koje daju snagu da se nešto učini – nemaju duha ni sile da nadahnu oduševljenjem. Oni koji hoće da postignu uspeh moraju da budu hrabri i puni nade. Treba da neguju ne samo pasivne, nego i aktivne vrline. Iako treba da daju odgovor blag koji utišava gnev, treba da imaju i hrabrost heroja da se odupru zlu. Osim ljubavi koja može da izdrži sve, njima je neophodna i snaga karaktera koja će od njihovog uticaja načiniti pozitivnu silu.

Nekima nedostaje čvrstina karaktera. Njihovi planovi i namere nemaju nikakvog konačnog oblika ni doslednosti. Oni su od male praktične koristi u svetu. Tu slabost, neodlučnost i nedelotvornost moraju da pobeđu. U pravom hrišćanskom karakteru postoji neka nesalomljivost koja se ne može savijati niti suzbijati pod pritiskom nepovoljnih okolnosti. Mi moramo imati moralnu kičmu, poštenje koje se ne može podmititi, zaplašiti ili laskanjem pridobiti.

Bog želi od nas da koristimo svaku priliku da osiguramo sebi neophodnu pripremu za rad u Njegovom delu. On očekuje od nas da uložimo sve svoje energije u njegovo obavljanje, da u svom srcu održimo svest o njegovoj svetosti i o našim velikim odgovornostima.

Mnogi koji su sposobni da obave izvanredno delo postižu malo zato što pokušavaju malo. Hiljade prolaze kroz život kao da nemaju nikakav visoki cilj pred sobom za koji treba da žive, nikakva visoka merila koja treba da dostignu. Jedan od razloga za to je niska cena koju pripisuju sebi. Hristos je platio beskrajnu cenu za nas, i u skladu s tom cenom On želi da i mi ocenjujemo sebe.

9. Subota, 26. februar 2022.

MLADI KAO NOSIOCI ODGOVORNOSTI

„Pisah vam, mladići, jer ste jaki, i reč Božja u vama stoji, i nadvladaste nečastivoga!“ (1. Jovanova 2,14)

Da bi posao mogao da ide napred u svim svojim ograncima, Bog traži mladalačku živahnost, revnost i hrabrost. On je izabrao mlade da pomognu u napredovanju Njegovog dela. Da bi se planiralo bistrog uma i ostvarivalo hrabrom rukom potrebna je sveža, neoštećena energija. Mladi ljudi i žene su pozvani da daju Bogu snagu svoje mladosti, da bi upotrebom svojih sposobnosti, oštrim razmišljanjem i živahnim delovanjem, mogli da donesu slavu Njemu i spasenje svojim bližnjima.

S obzirom na svoje visoko zvanje, mladi među nama ne bi smeli da traže zadovoljstva života ili da žive da bi sebično zadovoljavali svoje prohteve. Spasenje duša treba da bude pobuda koja će ih nadahnjivati na delovanje. U snazi koju su dobili od Boga, treba da

se uzdignu iznad svake zarobljavajuće, ponižavajuće navike. Treba dobro da paze na puteve kojima hode njihove noge, imajući na umu da će stazom kojom krenu mnogi poći za njima.

Niko ne živi samo sebi; svi šire uticaj ili na dobro ili na zlo. I upravo zbog toga apostol poziva mlade da budu trezveni. A kako bi i mogli da budu drukčiji ako imaju na umu da treba da sarađuju sa Hristom, da učestvuju s Njim u Njegovom samoodricanju i žrtvovanju, Njegovom podnošenju i milosrdnoj velikodušnosti?

Mladima danas, isto kao i Timotiju, upućene su ove reči: „Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radnik koji se nema šta stideti, i pravo upravlja rečju istine... beži od želja mladosti, a drži se pravde, vere, ljubavi, mira, sa svi ma koji prizivlju Gospoda od čistoga srca.“ „Nego budi ugled vernima u reči, u življenju, u ljubavi, u duhu, u veri, u čistoti.“ (2. Timotiju 2,15.22; 1. Timotiju 4,12)

10. Subota, 5. mart 2022.

LJUBAZNOST I VAŠE ZDRAVLJE

„Kada pokazujete makar i male znake pažnje prema drugima, to neće samo popraviti vaše i raspoloženje osobe kojoj je ta pažnja upućena, već ćete poboljšati i svoje zdravlje i sreću.“

Ove reči možete pročitati u medicinskim časopisima, popularnim magazinima i knjigama koje objašnjavaju kako unaprediti svoje zdravlje i celokupan život. Istraživanja pokazuju da dela ljubaznosti vode ka značajnim poboljšanjima celokupnog zdravlja, fizičkog i mentalnog.

Prednosti činjenja dobrih dela mogu se sumirati na sledeći način:

- Pomaganje drugima donosi osećaj euforije, koji je praćen dogotrajnim dobrim osećajem;
- Smanjuje stres;
- Poboljšava osećaj vrednosti, zadovoljstva i optimizma.

U potrazi za načinom da poboljšamo svet, često zaboravljamo na sebe. Međutim, najbolji način da promenimo svet je da promenimo sebe, a ljubaznost je najlakše oruđe koje možemo upotrebiti.

Iako je vrlo lako preći preko prilika u kojima možemo biti ljubazni, život je isprepleten situacijama u kojima možete biti korisni, razumni, pažljivi, brižni i ljubazni, kako prema onima koje volite,

tako i prema strancima. Najobičniji dodir ili nesebično delo može izazvati velike efekte.

Ovakvi mali, ali ipak važni znakovi pažnje predstavljaju neuslovnu i nespitanu ljubav koja se nesebično daje, a da se ništa ne traži zauzvrat.

Kada nekome poklonite ljubaznost, iz navike, zabrinutosti ili drugih razloga, kreirate toplinu koja će zagrijati i najhladnije srce.

Komponente ljubaznosti su saosećanje, poštovanje i darežljivost. Kada se pojednostavi, ljubaznost je svestan čin uključivanja u tuđi život na pozitivan način, a da se ništa ne traži zauzvrat ili da je te osobe moraju čime zaslužiti.

Možda niste ni svesni koliko ljudi oko vas trebaju ljubaznost i koliko ona ima uticaja na druge ljude. Pridržite li nekome vrata, možete ga nadahnuti na ljubaznost i uljudnost prema drugim osobama toga dana. Smešenje ljudima koji sretnete u prolazu može im olakšati nošenje obaveza ili dati osećanje da nisu neprimetni. Svaki čin ljubaznosti ima pozitivan uticaj na druge pojedince, ljubaznost donosi još više ljubaznosti jer se ona proširuje i umnožava.

Uneti ljubaznost u svoj svakodnevni život vrlo je lako, samo treba da steknemo naviku. Započnite s ljubaznim umesto rutinskim „dobro jutro“ ili „doviđenja“. Ipak, da biste bili ljubazni, morate se osloboditi svoga prevelikog ega i biti potpuno svesni u svakom trenutku vašeg života ljudi oko sebe i njihovog postojanja. Na kraju ćete uvideti da svaki vaš ljubazan čin zaista čini ovaj svet, na mali i neprimetan način boljim.

11. Subota, 12. mart 2022.

DOM I PORODICA

*„Najlepša slika neba je dom u kome nastava Gospodnji duh,“
kaže Duh proroštva. (Temelji srećnog doma, str. 15)*

Reč „dom“ često sadrži prijatna sećanja i osećanja, ali ponekad i neprijatna, zavisno od toga kakav je dom u kome smo živeli ili živimo, da li u njemu vlada ljubav, razumevanje i međusobno poštovanje. Da bi naši domovi bili ono što Bog želi da budu, Hristos mora da bude glava doma.

Duh proroštva dodaje: „Bog želi da naše porodice budu slika porodice na Nebu. Neka to roditelji i deca imaju svakoga dana na umu; neka se međusobno ponašaju kao članovi Božje porodice. Tada će njihov život biti uzorna lekcija svetu kakva može da bude porodica koja voli Boga i drži Njegove zapovesti. Time će se slaviti Hristos. Njegov mir, milost i ljubav prožeće porodični krug kao dragoceni miris.“ (*Temelji srećnog doma*, str. 17)

Mi smo danas ovde da bismo shvatili da i naš porodični krug treba da bude mesto na kome nastava Božji duh. Naše ponašanje, pristup Božjoj Reči i bogoslužju treba da bude ojačano svešću da pripadamo velikoj Božjoj porodici koja svoje članove ima na Nebu i na Zemlji.

Nema lepše slike od cele porodice koja subotom ujutro zajedno dolazi u crkvu! Istina je, ima domova u kojima nisu svi religiozni. Ne treba se obeshrabriti, Bog neće dozvoliti da se Njegova reč vrati prazna. On će delovati na srce ukućana, ako se oni koji su upoznali istinu budu trudili da u domu uvek vlada nebeska atmosfera.

Neka Gospod blagoslovi naše domove i da nam svoj blagoslov! Pre-nesimo i danas atmosferu ovog molitvenog doma u svoj sopstveni dom!

12. Subota, 19. mart 2022.

PRISTUPI DA SLUŠAŠ

„Čuvaj nogu svoju kad ideš u dom Božji, i pristupi da slušaš...“

(Propovednik 5,1)

Zajednička pesma, dar i proučavanje biblijske pouke aktivnosti su u kojima svi vernici uzimaju učešća. U ostalim segmentima bogoslužnja: subotnoj školi ili drugom delu, većina vernika uglavnom sluša. Znači li to da je tada samo govornik aktivan, a ostali pasivni? To je samo prividno, a ne stvarno. Naime, svaki od nas odlučuje hoće li biti pasivan ili aktivan. To spada u domen našeg slobodnog izbora.

Biti prisutan i duhom i umom ili samo telom? Mi možemo biti prisutni ali da naše misli nekud odlutaju. Možemo tiho razgovarati, gledati oko sebe ili čitati nešto drugo, maziti neko dete ili kritikovati one koji se šetaju ili se meškolje. Neko može i zadremati. Postoji dosta toga što nas može dekoncentrisati. Ovdje moramo biti vrlo oprezni: jer sotona krade Božju reč iz našeg uma u samo jednom trenutku nepažnje. Isus s razlogom opominje: „Ko ima uho da čuje

neka čuje“. On obećava: „...I dometnuće se vama koji slušate.“ (Marko 4,24)

Kako se suprotstaviti ovim iskušenjima?

Moramo se odlučno boriti protiv svega što nas dekoncentriše. Priprema subotom ujutro i pred samo bogoslužjenje, o čemu je već bilo reči, pomoćiće nam u tome. Tiha molitva, razmišljanje, čitanje Biblije pre bogoslužjenja pojačaće našu koncentraciju.

„Mi gubimo mnoge trenutke tihog razgovora sa Bogom svojom neozbiljnošću i time što ih ne iskorišćavamo za razmišljanje i molitvu.“ (*Odabrana svedočanstva*, 235)

Za vreme proučavanja, potrebno je imati Bibliju i pratiti svaki tekst. Čitanjem teksta mi aktivno pratimo izlaganje Božje reči i utvrđujemo se u sadašnjoj istini. Ako je oruđe koje iznosi istinu slabo, Božja reč je živa „i jaka, oštija od svakoga mača...“ (Jevrejima 4,12)

„Nije li moja reč kao oganj, govori Gospod, i kao malj koji razbija kamen?“ (Jeremija 23,29)

Kada Isus govori o vrstama zemljišta on odgovornost za primanje semena tj. Božje reči prebacuje na istraživače i slušaoce. Božja reč ima silu, ali zavisi kako se prima.

„Tako će biti reč moja kad iziđe iz usta mojih: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago i srećno će svršiti na što je pošljem.“ (Isaija 55,11)

„Svaki dakle koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu: I udari dažd i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade, jer beše utvrđena na kamenu.“ (Matej 7,24.25)

13. Subota, 26. mart 2022.

NAŠI DAROVI

„Dajte Gospodu slavu prema imenu Njegovu. Nosite dare i idite u dvore njegove.“ (*Psalam 96,8*)

Ovaj tekst nedvosmisleno govori da je i prinošenje dara deo bogoslužjenja. On je izraz zahvalnosti Bogu - Izvoru svih dobara, ali takođe i priznavanje da zavisimo u svemu od Njega.

„Podatljiv je i milosrdan Gospod, dugo trpi i velike je milosti.

Dobar je Gospod prema svima i žalostiv na sva dela svoja.

Oči su svih k Tebi upravljene, i ti im daješ hranu na vreme.“(Psalam 145,8.9.15)

Psalmista kaže da donošenjem svojih darova i prinosa Bogu vraćamo deo onoga što smo primili, a „šta ima što nisi primio“?

„Bogatstvo i slava od Tebe je, i Ti vladaš svime, i u Tvojoj je ruci moć i sila, i u Tvojoj je ruci uzvisiti i ukrijepiti sve... jer je od Tebe sve i iz Tvojih ruku primivši dasmo ti.“ (1. Dnevnika 29,12.14)

U Knjizi Jezdrinoj nalazimo dva orijentira koji nas mogu rukovoditi u prilaganju naših darova:

„A neki između domova otačkih došavši k domu Gospodnjemu i Jerusalimu, priložiše dragovoljno da se gradi dom Božji na svom mestu. Po mogućstvu svojemu dadoše u riznicu za posao...“(Jezdra 2,68.69)

Apostol Pavle govori o vernima iz Makedonije da su davali „po mogućnosti i preko mogućnosti“.

1. Dragovoljni dar: mi koji gledamo „ono što je na očima“ smatramo da je visina sume najvažnija. Međutim, Bog dragovoljnost stavlja na prvo mesto. To dokazuje i slučaj žene udovice koja je dragovoljno priložila dve leptre, sve što je imala, i Isus je pohvalio njenu darežljivost. Taj njen dar, naoko mali, pokretao je vekovima ljude na darežljivost.
2. Po mogućnosti: ili drukčije rečeno – prema blagoslovima. To nam govori da dar ne mora da bude uvek isti. Moramo uzeti u obzir prihode ili promene našeg materijalnog stanja.

To znači, da zavisno od naših mogućnosti, planiramo i svoj dar.

Ako prilažemo dragovoljno i po mogućnosti, onda ne treba govoriti „mali dar“ ili „maleni dar“ jer „Bog je kadar učiniti da je među vama izobilna svaka blagodat.“ On može umnožiti dragovoljni dar!

Umnožavanjem priloženog dara, Bog umnožava i naša sredstva koja ostaju. Isus kaže: „Dajte i daće vam se, meru dobru, nabijenu, stresenu i preopunu, vratice u naručje vaše. Jer kakvom merom dajete onakvom će vam se vratiti.“(Luka 6,38)

Davanjem odgovaramo na razne hitne potrebe, ono nas ispunjava zadovoljstvom, i oslobađa nas sebičnosti koja nam je urođena. Zaista, „blaženije je davati nego li uzimati.“

II tromesečje

---

14. Subota, 2. april 2022.

VLADANJE MISLIMA

„Zato, ljubazni, zapregnuvši bedra svojega uma budite trezni, i zacelo se nadajte blagodati koja će vam se prineti kada dođe Isus Hristos.“ (1. Petrova 1,13)

Nema mnogo onih koji su svesni svoje dužnosti da upravljaju mislima i maštom. Neukročeni um je vrlo teško usmeriti prema korisnim temama. Međutim, ako misli nisu pravilno usmerene, religija ne može da napreduje u duši. Um mora da bude zauzet svetim i većnim temama, jer će se inače baviti bezvrednim i površnim mislima. I moralne i intelektualne snage moraju se disciplinovati, a one će se zaista ojačati i popraviti vežbanjem.

Da bismo pravilno razumeli ovo pitanje, moramo imati na umu da je naše srce po prirodi izopačeno, da sami po sebi nismo u stanju da idemo pravim putem. Jedino uz pomoć Božje blagodati, sjedinjene s našim najozbiljnijim naporima, mi možemo postići pobjedu. (CT 544)

Svaka zla sklonost treba da bude suzbijena uz pomoć Hristove blagodati, ali ne na neki mlitav, neodlučan način, već sa čvrstom namerom, sa odlukom da nam Hristos bude Uzor. Počnite da volite ono što je Isus voleo, uskratite svoju ljubav onome što ne jača dobre pobude. Ulažući odlučne napore, trudite se svakoga dana da učite, da usavršavate svoj karakter. Vi morate imati čvrstu nameru da sebe obuzdate i postanete ono što znate da Bog želi da postanete. (KH 135)

Um, isto tako kao i srce, mora da bude posvećen Božjoj službi. Bog ima pravo na sve što je u nama. Hristov sledbenik ne sme da se upušta ni u kakvo zadovoljstvo ili da se uključi u bilo koji poduhvat,

koliko god da izgledaju bezazleni ili pohvalni, ukoliko mu prosvetljena savest govori da će time umanjiti svoju revnost ili oslabiti svoju duhovnost. Svaki hrišćanin treba da se trudi da zadrži plimu zla, da spase naše mlade od uticaja koji bi ih mogli odneti u propast. Neka nam Bog pomogne da krčimo svoj put nasuprot matici zla. (CT 544)

15. Subota, 09. april 2022.

MEDICINSKO MISIONARSKO DELO

Potpuno je u ovo vreme opravdan odlučan poziv za delo medicinskog evangelizma. Hiljade, da, na desetine hiljada ljudi danas spava ne brinući se za svoje duhovno i telesno zdravlje. Daleko su od boljeg načina života i ne osećaju opasnosti koje im prete. Potrebni su verni stražari koji će pokazati put što vodi zdravlju i svetosti.

Poziv na obavljanje medicinskog evangelizma adventistima je prvi uputio sam Hristos primerom svog delovanja i rada i evanđeoskim nalogom koji je ostavio svojoj Crkvi. Onaj koji je prošao čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao pokazao je da pravo Jevanđelje služi isto koliko duhovnim koliko i fizičkim potrebama ljudi.

Istorija adventističke crkve primer je takve dvojake službe. Vest o zdravlju i trezvenosti uvek je predstavljala neodvojivi deo Jevanđelja koje smo propovedali svetu. Mnoge važne reforme u načinu života utkane su u adventističku evanđeosku poruku. Ukazivanje na potrebu potpune poslušnosti Božjem zakonu obuhvatalo je i priznavanje zakona zdravlja.

Tokom razvoja medicinskog evangelizma, osnovane su mnoge zdravstvene ustanove i brojni obrazovni centri u kojima su se širila znanja o pravilnom načinu života i osposobljavanju ljudi za pomažanje drugima.

Međutim, u našim ušima još uvek odjekuje zapovest: „Idite na puteve i među ograde i naterajte ih da uđu da mi se napuni kuća!“

Mora da se učini korak napred; mora da se oseti novi napor. Hiljade vernika Crkve sada moraju da čuju i ponavljaju poziv na delo medicinskog evangelizma. Stotine medicinskih radnika moraju da pođu na posao objavljivanja Jevanđelja o zdravlju. Desetine mladih

ljudi moraju da se školuju kako bi postali predavači. Lekari moraju da postanu potpuno svesni svoje velike odgovornosti da poruku o zdravlju i trezvenosti šire razgovorima i predavanjima u našim mešnim crkvama kao i prilikom javnih predavanja u velikim gradovima. Propovednici moraju da budu organizatori i učitelji grupa mladih evanđelista. Duh proroštva kaže:

„Mogu da vidim da po Božjoj promisli medicinsko misionarsko delo treba da bude veliki klin kojim se može dopreti do obolele duše. (*Saveti o zdravlju, str. 535*)

Propovedanje Jevanđelja svetu jeste delo koje je Bog poverio onima koji idu u Njegovo ime. Oni moraju da budu Hristovi saradnici, koji će ljudima, gotovima da propadnu, otkriti Njegovu nežnu ljubav, punu sažaljenja. Bog poziva hiljade da rade za Njega, ne propovedajući onima koji znaju istinu, ne stupajući stalno na isto područje, već opominjući one koji nikada nisu čuli poslednju vest milosti. Radite srcem ispunjenim iskrenom čežnjom da zadobijete duše! Radite medicinsko misionarski posao! Tako ćete zadobiti pristup do srca ljudi. Tako će se pripremiti put za odlučnije objavljivanje istine. Zaključićete da ublažavanje fizičkih patnji pruža priliku da poslužite i njihovim duhovnim potrebama.

Gospod će vam dati uspeha u tom poslu, jer je Jevanđelje sila Božja na spasenje kad prožme svakodnevni život, kad se po njemu živi i na osnovu njega postupa. Jedinstvo hristolikog truda oko tela i hristolikog truda oko duše jeste upravo tumačenje Jevanđelja. (*Poziv na medicinsko misionarski koledž, str. 14.15*)

16. Subota, 16. april 2022.

JEVANĐELJE O ZDRAVLJU

Načela zdravlja nalaze se u Božjoj reči. Jevanđelje o zdravlju mora da bude čvrsto povezano sa službom Reči. Po Gospodnjem planu ozdraviteljski uticaj zdravstvene reforme mora da postane deo poslednjeg velikog napora na propovedanju evanđeoske poruke. (*Zdravstvena služba, str. 259*)

Kao sredstvo za savladavanje predrasuda i za pristupanje ljudima mora da se obavlja medicinsko misionarsko delo, i to ne samo na jednom ili na dva mesta, već u mnogim mestima u kojima istina još nije objavljivana. Moramo da radimo kao evanđeoski zdravstveni misionari i da lečimo duše obolele od greha propovedanjem vesti o spasenju. Ovaj će rad ukloniti predrasude bolje od bilo čega drugog. (*Svedočanstva*, sveska 9, str. 211)

Medicinsko misionarsko delo jeste desna ruka Jevanđelja. Ono je neophodno za napredovanje Božjeg dela. Pošto njegovim posredstvom ljudi bivaju navedeni da uvide važnost pravilnih navika u životu, postaće poznata i spasonosna sila istine. Potrebno je da u svakom gradu deluju radnici uvežbani da obavljaju medicinsko misionarsku delatnost. Kao desna ruka treće anđeoske vesti Božji metod lečenja bolesti otvoriće vrata istini za sadašnje vreme. (*Svedočanstva*, str. 59)

Desna se ruka koristi da otvori vrata kroz koja može da uđe celo telo. To je uloga koju treba da odigra medicinsko misionarski rad. On treba u velikoj meri da pripremi put za primanje istine za ovo vreme. Telo bez ruku je bespomoćno. Odajući slavu telu, mora se dati čast i rukama pomoćnicama, jer je njihova uloga tako važna da bez njih telo ne bi moglo ništa da učini. Zbog toga telo, koje se ravnodušno odnosi prema svojoj desnoj ruci, odbijajući njenu pomoć, nije sposobno da bilo šta postigne. (*Zdravstvena služba*, str. 238)

Na svakom koraku mogu da se nađu bolesnici, a oni koji polaze na rad za Hrista moraju da budu pravi reformatori na području zdravlja, sposobni da bolesnima pruže jednostavnu pomoć koja će im olakšati patnje, i da se zatim pomole sa njima. Tako će se otvoriti vrata da istina uđe. Obavljanje ovog posla doneće dobre rezultate. (*Zdravstvena služba*, str. 320)

17. Subota, 23. april 2022.

ZNAK RASPOZNAVANJA

Pravo saosećanje čoveka prema drugom čoveku treba da bude znak raspoznavanja po kome se prepoznaju oni koji ljube Boga i koji ga se boje od onih koji zanemaruju Njegov zakon. Kako je veliko

bilo saosećanje koje je Hristos izrazio time što je došao na ovaj svet da položi svoj život za svet koji umire. Hristova religija navodi na obavljanje pravog medicinsko misionarskog rada. Hristos je bio sila koja isceljuje. „Milosti hoću a ne priloga!“ rekao je On. To je proba po kojoj veliki začetnik istine prepoznaje koja je prava a koja lažna religija. Bog želi da Njegovi medicinski misionari pokazuju nežnost i saučešće koje bi Hristos pokazivao da je na našem svetu. (*Zdravstvena služba*, str. 251)

Kako su ljudi spori da razumeju Božju pripremu za dan Njegove sile! On se danas trudi da dopre do srca na isti način kao što je to Hristos činio dok je bio na ovoj Zemlji. Čitajući Božju reč vidimo da je Hristos medicinsko misionarski rad obuhvatio svojom službom. Zar naše oči ne mogu da se otvore da razaznaju Hristove metode? Zar ne možemo da shvatimo kakav je On nalog dao svojim učenicima i nama?

Svet mora da dobije protivotrov protiv greha. Dok se medicinski misionar trudi da na razborit način olakša patnje i spase život, srca bivaju omekšana. Oni kojima je pomognuto ispunjeni su zahvalnošću. Dok se medicinski misionar trudi oko tela, Bog deluje na srce. (*Zdravstvena služba*, str. 246)

Naš rad mora da se unapređuje uz smoodricanje i požrtvovnost koji nadmašuju sve što smo videli u prošlim godinama. Bog želi da Mu predamo svoje duše da bi mogao da deluje preko nas na mnogostruk način. Ako svoj deo posla obavljamo sa verom, Bog će pred nama otvoriti puteve o kojima sada ne sanjamo.

18. Subota, 30. april 2022.

UZ SAOSEĆANJE I NEŽNOST

Možemo da izvučemo mnoge pouke za svoj rad proučavajući Hristove metode rada i Njegov način pristupanja ljudima. U izveštajima Jevanđelja imamo zapis o tome kao je On radio među pripadnicima svih društvenih slojeva, o tome kako je radio u gradovima i gradićima, privlačeći hiljade onih koji su hteli da slušaju njegova učenja. Učiteljeve reči su bile jasne i određene, izgovarane sa sa-

sećanjem i nežnošću. Bile su prožete sigurnošću da se u njima krije istina. Jednostavnost i ozbiljnost, sa kojom je Hristos radio i govorio, to su bile osobine koje su toliko privukle k Njemu.

Veliki Učitelj stvarao je planove za svoj rad. Proučavajte te planove. Mi Ga nalazimo kako putuje iz mesta u mesto, praćen velikim mnoštvom željnih slušalaca. Kad god Mu je to bilo moguće, On ih je iz prenatrpanih gradova izvodio u tihu okolinu. Tamo bi se molio sa njima i razgovarao o večnim istinama.

Saosećanje koje je Hristos uvek izražavao prema telesnim potrebama svojih slušalaca zadobilo je mnoge da prihvate istine koje je On proučavao. Zar vest Jevanđelja nije bila neizmerno važna onom skupu od pet hiljada ljudi koji Ga je satima sledio željan Njegovih reči? Mnogi od njih nisu nikada čuli o istinama o kojima su slušali tom prilikom. Pa ipak Hristova želja da im objasni duhovne istine nije Ga učinila ravnodušnim prema njihovim fizičkim potrebama. (*Zdravstvena služba*, str. 299)

Neka mnogi sada pitaju: „Gospode, šta hoćeš da činim?“ Gospodnja namera je da se Njegov metod lečenja bez hemijskih lekova populariše u svim velikim gradovima. Sve koji polaze u Njegovoj sili da leče bolesne Bog zaogrće svetim dostojanstvom. Neka svetlost sija sve dalje i dalje, neka zasja u svakom mestu u koje joj je omogućen pristup. Sotona će rad učiniti što je moguće težim, ali će božanska sila biti uz svakoga iskrenog radnika. Vođeni rukom našeg Nebeskog Oca pođimo napred koristeći svaku priliku da proširimo Božje delo.

Traže se istrajni ljudi, oni koji neće čekati da njihov put bude poravnat i da budu uklonjene sve prepreke, ljudi koji će nadahnuti novom revnošću slabe napore obeshrabrenih radnika, ljudi čija su srca zagrejana hrišćanskom ljubavlju i čije su ruke jake da izvrše Učiteljevo delo.

19. Subota, 7. maj 2022.

CRKVA KAO ŠKOLA ZA OBUČAVANJE

Hristova je crkva organizovana da služi. Njena je stražarska lozinka SLUŽITI. Njeni su vernici borci koji moraju da se pripreme za bitku pod vođstvom Zapovednika svoga spasenja. Hrišćanski pro-

povednici, lekari, nastavnici, imaju šire područje delovanja od onog koje mnogi shvataju. Oni nisu tu samo zato da služe ljudima, već zato da poučavaju ljude da služe. Oni ne trebaju samo da daju pouke o pravednim načelima već da vaspitavaju svoje slušaocce da prihvate ta načela. Istina, po kojoj se živi, koja nije prihvaćena, gubi svoju životodavnu silu, svoju isceljuću sposobnost. Njen se blagoslov može zadržati jedino ako se подели sa drugima.

Mora da se razbije jednoličnost naše službe Bogu. Svaki vernik Crkve mora da učestvuje u nekoj grani rada za Učitelja. Neki mogu da ostvare više od drugih, ali svako mora da da sve od sebe kako bi se odbacila plima bolesti i nevolje koja preplavljuje naš svet. Mnogi bi želeli da rade kada bi bili poučeni kako da počnu. Njima je potrebno da budu poučeni i ohrabreni.

Svaka crkva treba da postane škola za obučavanje hrišćanskih radnika. Vernici crkve moraju da budu naučeni kako se drže biblijski časovi, kako se vode razredi Subotne škole i drži pouka, kako se na najbolji način pomaže siromašnima i vodi briga o bolesnima, kako se radi sa neobraćenima. Moraju da se održavaju zdravstveni tečajevi, tečajevi kuvanja, kao i časovi o različitim granama hrišćanskog dobrotvornog rada. Ne smemo da se zadržavamo samo na poučavanju, već treba praktično da radimo pod upravom iskusnih nastavnika. Neka nastavnici budu predvodnici u radu sa ljudima, a drugi, ujedinjeni sa njima, treba da se uče iz njihovog primera. Jedan je primer bolji od mnogo propisa.

20. Subota, 14. maj 2022.

POMAŽUĆI BESPOMOĆNIMA

Delo sakupljanja siromašnih, potlačenih, bolnih, bednih, to je upravo ono delo kojim je već dugo morala da se bavi svaka crkva koja veruje u istinu za ovo vreme. Mi moramo da pokazujemo nežno samosećanje Samarjanina... svakoga dana dobijajući od Boga blagodati i s/nagu koje će nas učiniti sposobnima da dosegne do najdubljih ponora ljudske bede i pomognemo onima koji ne mogu da

pomognu sami sebi. Baveći se ovim delom imamo povoljnu priliku da ukažemo na „Hrista raspeta“.

Svaki vernik Crkve treba da smatra svojom naročitom dužnošću da raid sa onima koji žive u njegovom susedstvu. Razmišljajte kako biste najbolje mogli da pomognete onima koji se uopšte ne interesuju za religiozne pojedinosti. Dok posećujete svoje prijatelje i susede, pokažite zanimanje ne samo za njihovu zemaljsku dobrobit, već i za njihovo duhovno dobro. Prikažite im Hrista kako Spasitelja koji prašta grehe. Pozovite svoje susede u svoj dom, čitajte sa njima iz dragocene Biblije i drugih knjiga koje objašnjavaju istinu. To, zajedno sa jednostavnim pesmama i toplim molitvama, dirnuće njihova srca. Neka se vernici Crkve priviknu da obavljaju ovo delo. (*Svedočanstva*, sv. 6, str 276.)

Hristos je na svoju Crkvu stavio sveti teret. Dao joj je sveti nalog, čije ispunjavanje zahteva samoodricanje na svakom koraku. Kad oni koji veruju u Hrista budu viđeni kako podižu krst i nose ga kao i On, putem samoodricanja, dragovoljno čineći sve [to je u njihovoj moći da donesu blagoslov onima za koje je Hristos umro, to će biti svedočanstvo sile hrišćanstva; i srca mnogih sadašnjih nevernika procvetaće verom u Onoga koji je dao svoj život da grešni svet spase od večne propasti.

21. Subota, 21. maj 2022.

UPOTREBI SVOJ SKROMNI TALENAT

Počni da obavljaš zdravstveno misionarski posao sredstvima koja su ti pri ruci. Ustanovićeš da će ti se tako otvoriti put da održavaš biblijske časove. Nebeski Otac će ti dovesti u vezu sa onima kojima je potrebno da saznaju kako treba da postupaju sa svojim bolesnicima. Sprovedi u delo ono što znaš o lečenju bolesti. Tako će patnik dobiti pomoć, a ti ćeš imati priliku da prelamaš hleb života izgladnelim dušama.

Približiti se ljudima tamo gde su, kakav god da je njihov položaj, kakvo god da je njihovo stanje, i pomoći im na svaki mogući način, to je evanđeoska služba. (*Zdravstvena služba*, str. 238)

Svaki evanđeoski radnik mora da bude svestan da je davanje uputstava o načelima zdravog načina života deo rada koji mu je poveren. Za ovim radom se oseća velika potreba i svet je za njega otvoren. (*Služba isceljenja*, str. 147)

Jednostavne načine lečenja, koji toliko doprinose da se olakša bol i ukloni bolest, moraju da znaju svi evanđeoski radnici.

Mnogi nemaju vere u Boga a izgubili su poverenje u čoveka. Međutim, cenice saučešće i spremnost da se priskoči u pomoć. Kad budu videli da neko, nepodstaknut zemaljskom pohvalom ili nagradom, dolazi u njihove domove, služi bolesnima, hrani gladne, odeva gole, teši žalosne i nežno svima ukazuje na Onoga čiju ljubav i saosećanje čovek samo oglašava – kad to budu videli, njihova će srca biti dirnuta. Rađa se zahvalnost, vera se razgoreva. Oni vide da se Bog brine o njima, i kad se otvara Božja reč, spremni su da slušaju.

Vrata koja su sada otvorena za istinu, pisala je Elen Vajt, uskoro će biti zauvek zatvorena. Sada nosite vest. Ne čekajte dozvoljavajući neprijatelju da zauzme polja koja su vam sada otvorena. Neka male grupe pođu napred da obavljaju delo koje je Hristos poverio svojim učenicima. Neka rade kao evanđelisti, neka šire našu literaturu i razgovaraju o istini sa onima sa kojima se sreću. Neka se mole za bolesne, neka služe njihovim potrebama, ne hemijskim lekovima, već prirodnim lekovitim sredstvima, učeci ih kako da ponovo budu zdravi i da izbegnu bolest. (*Svedočanstva*, str. 171.172.)

22. Subota, 28. maj 2022.

POTROŠAČKI MENTALITET

Za mnoge ljude, smisao života je zadovoljstvo. Svrha i identitet tradicionalno proističu iz duhovnosti, pa je možda marketing najpopularnija svetska religija, sa oglašivačima koji propovedaju o sekularnom nebu na zemlji i spasenju putem trošenja.

Profesor ekonomije, Džeremi Rifkin, kaže: „Oglašivači i vodeći ljudi na tržištu postali su vratari ljudskog iskustva, i jedino oni mogu da nam kažu gde mogu da se nađu sreća, duhovnost i nada po cena slobodnog tržišta.

Da li ova religija zadovoljava ljude? Verovatno ne, čak ni u ovom životu. Današnja generacija pokazala je epidemijske razmere kliničke depresije, da i ne spominjemo mračne statističke podatke o samoubistvima i zloupotrebi droge, a sledeće generacije će po svojoj prilici nastaviti slične trendove. Ali ne očekujte od televizijske oglašne kampanje da govori ljudima o propasti hedonizma. Ko bi od toga zaradio?

„Jedite, pijte i ženite se, jer ćemo sutra umreti“, govorili su drevni Epikurejci koji su razgovarali sa Apostolom Pavlom. On im je za uzvrat govorio o Isusu i vaskrsenju. O Isusu, koji je rekao da je pravi smisao života voleti Boga i davati ljudima, a ne ono što posedujemo. I o vaskrsenju, koje obećava život posle smrti, u kojem nikada nećete ostariti, zasititi se ili se dosađivati. Ekonomista Dž. K. Galbrajt sjajno je to izrazio: „U trci na duge staze, svi smo mrtvi“ – ali ne ako poznajete Boga.

Zato je Bog uključio nas u proces spasavanja ljudi, jer naši primeri i iskustva u životu sa Njim presudno su važni za spasenje mnogih, a posebno onih koji žive u vreme završnice istorije.

Poznati evanđeoski pastor, pisac i govornik kojega je časopis Tajm označio kao jednog od 25 najuticajnijih evangelika u Americi, Brajan Meklaren, kaže:

„Pred nama leži novi svet – svet duhovno skoro prazan, što ga čini gladnim i žednim dobrog duhovnog hleba i vina. To je svet koji ne trpi dogmatizam, ali je spreman da bude zasejan dobrim semenom goruće, žive vere. Ako mi, hrišćani, ne ispunimo tu potrebu, neko drugi hoće.“

Apostol Pavle je svoju brigu i trud da spase što veći broj ljudi izrazio na sledeći način:

„Svima sam bio sve, da kako god spasem koga.“ 1. Korinćanima 9,22

Pavle se trudio da se približi ljudima, da bude ako jedan od njih do te mere da, ostajući ipak drugačiji, odnosno uz Hrista, bude sposoban da im na njima razumljiv i prihvatljiv način iznese istinu Je-vanđelja. Petar zato naglašava:

„A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje...“ 1. Petrova 3,15.16.

Da bismo imali šta ljudima da prenesemo, naše poznavanje istine Jevanđelja i naše iskustvo u primeni njenih načela moraju biti na dovoljno visokom nivou da svagda svedoče ono što će ljudima pomoći da primenom u svom životu pronađu mir i izbavljenje od robovanja zlu i strahu od smrti. S obzirom da ljudi dana ne cene teoriju i priču, već praktičan životni primer u životu onoga koji je iskusio radosnu vest, Elen Vajt naglašava:

„Vaš uspeh neće zavisiti toliko od vašeg znanja i dostignuća koliko od sposobnosti da nađete put do srca. Društvenošću i zbližavanjem s ljudima vi možete preusmeriti tok njihovih misli daleko uspešnije nego najjača moguća propoved.“

Mislite li da ljudi u vašem životu imaju šta da vide? Da li je vaš primer dovoljno dobar da uz uticaj Svetoga Duha privuče ljude Hristu? Osećate li teret brige za one koji propadaju? Testirajte sebe i družite se sa onima kojima treba pomoći. Bez praktičnog treninga, probe i vežbanja niko nije postigao ništa vredno. Sve ono što ne valja budite spremni da menjate, pokoravajte se Bogu i dozvolite mu da vas promeni da bi vaš život bio istinski primer vere koja menja na bolje. U druženju sa ljudima i kroz trud da pomognemo njima, oni će pomoći nama i radost napretka i izbavljenja biće obostrana.

23. Subota, 4. jun 2022.

KAKO ODGOVORITI NA SAVREMENE TRENDOVE

„Sve je teže“, piše Džon Polin, profesor sa univerziteta Loma Linda, „doseći do sekularnih ljudi Evrope, Severne Amerike i Australije. U nekim delovima tih kontinenata, problem prikriva priliv emigranata iz delova sveta koji su mnogo prijemčiviji za jevanđelje...“

Da bismo bolje razumeli savremenog čoveka, odnosno da bismo znali kako mu pričati i preneti vest Jevanđelja, ukratko ćemo predstaviti nekoliko karakteristika takozvanog postmodernističkog stava:

Istina je... ne postoji istina. Verujte svom sopstvenom iskustvu.

Jedna anketa je otkrila da 72% mladih ispod 25 godina veruje da ne postoji nešto što je apsolutna istina, a „istina“ je tek nešto što su isfabrikovali moćnici društva. Ovakvo mošljenje verovatno posto-

ji zbog toga što ljude sistematski lažu i zloupotrebljavaju: političari, pravnici, naučnici (npr. „cigarete su bezbedne“, „ovaj deterdžent nije opasan po okolinu“, pa i crkva (npr. zloupotreba dece), itd.

Smisao je... nema smisla.

Ako očekujete da život bude ironičan i protivrečan, nećete biti razočarani. Samo živite svoj život, izrazite se, i ako ne znate šta da verujete, prikritje to ironičnim humorom.

Pravila su... nema pravila. Ono što je dobro za tebe, možda nije dobro za mene.

Na kraju... nema zagarantovanog srećnog kraja. Osim ako verujete u „usud“ ili „sudbinu (što je ipak Bog pod drugim imenom), zašto bi vaša budućnost bila sigurna?

Možete promeniti svoj identitet kako što menjate odeću. Vi ste ionako svoj odraz – nemate ustaljen identitet. Promenite svoj izgled, prijatelj, telo, posao, sebe. (Lako je u to verovati ako nikada niste iskusili stabilnost porodice ili zajednice)

Velike kompanije i birokratije brinu se o sebi, retko o pojedincima. Tradicionalne kulture zasnivaju zakon i pravdu na verovanju u božanskog Zakonodavca i Sudiju, i imaju ideale kao što je: „Istina i ništa osim istine“. Ali postmodernizam sumnja da tako nešto postoji. On tvrdi da pojedinci treba da imaju moć nad svojim životom.

Očigledno je da se hrišćani ne slažu sa postmodernističkim verovanjima. Međutim, pre nego što požurimo da iznesemo svoja gledišta, možda je mudro da razumemo ljude do kojih želimo da dopremo. Šta još kaže istraživanje tržišta o postmodernističkim ljudima uopšteno? I kako to može da pouči hrišćanskog svedoka?

Oni ne veruju religiji, ali cene duhovnost.

Zato, ne svedočite o svojoj Crkvi, jer to će im ličiti na bilo koju drugu multinacionalnu kompaniju koja se bori da izvuče što više koristi. Umesto toga, svedočite o svojoj ličnoj duhovnosti i odnosu sa Bogom.

Dive se altruizmu – nesebičnoj brizi za druge. Oni cene ljude koji su žrtve siromaštva, rasizma, itd.

Zato potrudite se da ostvarite hristoliku brigu o malim ljudima.

Sumnjaju u „zahteve istine“, ali cene male, skromne istine koje mogu da iskuse.

Zato, ne tvrdite kako imate „istinu“, samo pokažite na delu da znate neke istine o tome kako treba živeti.

Sve dovode u pitanje.

Zato, navedite ih da dovedu u pitanje pretpostavke svetovnosti.

Uživaju u međusobnoj saradnji.

Zato, ne evangelizirajte niti ih poučavajte tako što ćete im propovedati. Uzajamno delujte. Razgovarajte. Prihvatite njihova pitanja i kanališite ih u pravim smerovima.

Vole da žive bez predrasuda i na neodređeno vreme.

Zato, ne ponašajte se kao da imate celu istinu u 28 kapsula. Budite bez predrasuda (dok istovremeno, cenite ono u šta vi verujete).

Cene celovitost i poštenje života.

Zato, počnite na tom zajedničkom tlu.

Oni su post-feministi, što znači da smatraju da više ne treba da se bore za jednakost polova: to smatraju nečim što se skoro podrazumeva.

Zato, postarajte se da u vašoj crkvi budu upotrebljeni talenti i oduševljenje ženske populacije.

Poimaju globalno, i nisu rasisti.

Zato, ispunite Hristovu molitvu da Njegovi sledbenici budu jedno. Budite zaista Crkva svake nacije, plemena, jezika i naroda.

24. Subota, 11. jun 2022.

ZAJEDNICA – IDI KUĆI

I kad uđe u lađu, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim. A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svoji-ma i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova. (Marko 5,18.19)

Ovaj izveštaj Jevanđelja govori o interesantnom događaju koji nam opisuje veoma važan metod rada sa ljudima koji još nisu upoznati sa Hristom. Novospaseni, do skoro legionom demona opsednuti čovek želeo je da nakon, oslobađanja i ozdravljenja, provodi vreme sa Isusom i učenicima – da živi fizički uz Isusa. Međutim, Isus

ga je poslao kući sa nalogom da ide i drugima govori o tome šta mu učini Gospod!

Iznenadujuće je da će vernici koji veći deo života provode sa svetovnim ljudima verovano pre osnovati novu crkvu nego oni koji žive u, da tako kažemo, „svetoj zajednici“, odnosno izolovani od sveta. Velika većina onih koji su se godinama pridruživali Adventističkoj crkvi učinili su to zbog druženja sa vernicima Crkve. Većina novih adventista su adventistički rođaci, prijatelji, susedi ili kolege sa posla. Što znači da treba da postanemo mnogo odlučniji u korišćenju tog prijateljskog stava u svedočenju o Hristu.

Podsetimo se šta kaže Jevanđelje:

Ljudi su stvoreni za zajednicu. Bog je još u Edemu kazao: „Nije dobro da je čovek sam“. (1. Mojsijeva 2,18)

Studije su pokazale da funkcionalni društveni odnosi čine da su manji izgledi da umrete od raka, srčanih oboljenja, samoubistva, pa čak i nesreća. U britanskim duševnim bolnicama, na 100 000 primljenih pacijenata bilo je: 257 muškaraca u braku, 663 samca, 752 udovca, i 1959 razvedenih.

Mnogi od nas su usamljeni. Evropa je više individualistička od tradicionalnih društava, međutim, raspad sela i razbijena porodica imaju cenu – usamljenost. Studija koju je sproveo Londonski ekonomski fakultet, pokazala je da je najsrećnija zemlja Bangladeš! Jedna od najsiromašnijih zemalja na svetu, a njeni stanovnici toliko su vezani za svoju porodicu i pleme da nikada nisu usamljeni.

Greh je uneo pukotine u zajednicu. U početku su Adam i Eva imali savršeno zajedništvo sa Bogom i međusobno. Međutim, potom su zgrešili, i od tada u istoriji vidimo optuživanje, sukobe, ubistva, razdvajanje i poremećene odnose. (1. Mojsijeva 3-4)

Isus je obnovio zajedništvo.

On nije spasao svet daljinskim upravljačem iz nebeske udobnosti, šaljući knjigu ili videosnimak. Došao je lično: „I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu njegovu...“ (Jovan 1,14)

Pored žrtvene smrti i brilijantnog učenja, Njegov najveći dar svetu je zajednica – Crkva. Prva dužnost Njegovih apostola bila je da

„budu s njim², učeći putem ličnog zajedništva i uticaja. Tek posle toga ih je poslao da idu i prenose taj uticaj na druge. (Marko 3,13-15)

Naš zadatak je da pozivamo ljude u zajednicu s Njim, i međusobnu zajednicu.

Bog nam je dao „službu pomirenja“ i „reč pomirenja“ (2. Korinćanima 5,18.19). Ta služba, hristolika briga o ljudima, praštanje i poštovanje, pomoći će ljudima da razumeju poruku o pomirenju sa Bogom putem Jevanđelja.

25. Subota, 18. jun 2022.

ISPRIČAJTE SVOJU PRIČU

„I kad uđe u lađu, moljaše Ga onaj što je bio besan da bude s Njim. A Isus ne dade mu, već mu reče: Idi kući svojoj k svojim i kaži im šta ti Gospod učini, i kako te pomilova.“

(Marko 5,18.19)

Zapazite da Isus nije naložio ovom čoveku da ide kući i raspravlja. Kazao mu je da ispriča svoje lično iskustvo.

To je brilijantna strategija za savremeno, postmodernističko doba. Većina ljudi je sumnjičava prema zahtevima velikih istina, ali oni traže prave, svakodnevne, upotrebljive istine od ljudi koje poznaju i kojima veruju. Oni će slušati vaše iskustvo s poštovanjem i otvorenog uma, ako ga ispričate ponizno i pošteno. To je način na koji se vaša priča može provući pored graničara postmodernističkih predrasuda.

Dakle, šta možete da im kažete?

Možda ne možete reći: Ja sam bio beskućnik i narkoman pa sam se molio, i gledaj, sada posedujem multinacionalnu kompaniju. Ne treba da ih zabljesnete nekim zapanjujućim čudom ili „jevanđeljem zdravlja i bogatstva“. Samo im recite kako vama pomaže vaš duhovni život. Kako vam on daje nadu, mir, motivaciju da volite, snagu da opraštate, tvrđavu da se sakrijete u toku nedaće, slavlje u duši čak i kad ste pod stresom, „mir koji prevazilazi svaki razum“.

Primer: Dragan i Aleksandra pokušavali su da svedoče svojim prijateljima Andrei i Zoranu. Ali Dragan i Aleksandra imali su tešku

godinu – njegov posao sa računarima je propao u toku ekonomske krize, a njoj je dijagnostikovao rak dojke u ranim tridesetim godinama. Neki hrišćani su im govorili: „Trebalo više da se molite“, drugi su ih pitali da li su verno davali Bogu desetak! Usred svih tih trauma, Dragan i Aleksandra pitali su se da li će to biti loše svedočanstvo za Andreu i Zorana. Dragan se požalio pastoru: „Šta će taj par misliti o hrišćanstvu sada kada je naš život takav promašaj?“ Pastor je ostao u stalnom kontaktu, slušajući i moleći se s njima. Hrabrio ih je da budu sa svojim prijateljima. Aleksandrini kasniji testovi pokazali su da nema rak, ali ovaj bračni par i dalje se borio da se finansijski učvrsti.

Godinu dana kasnije Andrea i Zoran bili su kršteni u Adventističkoj crkvi kojoj su pripadali i Dragan i Aleksandra. Pastor je upitao Andreu šta je to što je na nju uticalo da postane hrišćanka i ona je odgovorila: „Posmatrala sam Dragana i Aleksandru kako su prošle godine prolazili kroz ogromne teškoće, a nisu se raspali u komade.“ „Da“, kazao je Zoran, „to mi je pokazalo da je njihova vera stvarna. To je bila intenzivna provera.

Treba da budemo poštene sa svojim svetovnim prijateljima što se tiče teškoća, i kako nam Bog pomaže duhovno. Ne moramo da se pretvaramo da živimo na devetom nebu, bez ikakvih problema, sa pesmama hvale koje su uvek na našim posvećenim usnama. Oni će na to gledati kao na zemlju fantazije i reklama, a ne kao na stvarni život. Međutim, oni će poštovati naše duhovno iskustvo ako možemo da ga objasnimo običnim rečima bez klišea, trgovačkih trikova ili preterivanja. Upravo će neki naši problemi biti test za našu veru i svedočanstvo svetovnim ljudima da se Bog brine za svoj narod.

26. Subota, 25. jun 2022.

EVANGLIZACIJA U KONTINUITETU

Na šta pomislite kada čujete reč „evangelizacija“?

Neki tradicionalno misle na evangelizaciju koja se održava u crkvi ili u javnoj dvorani. Intenzivni poduhvat za neko vreme. Tehnike prodaje. Evangelista „ekspert“ posebnog kova, kako se obraća određenoj grupi ljudi. Obično to nije osoba iz lokalnog okruženja.

To je pristup koji je bio mnogo delotvorniji u prošlosti. Ali šta ako je evangelizacija stalni proces? Šta ako bi on mogao da se odvija u kancelarijama, radionicama, univerzitetima, školama, domovima i sportskim klubovima? Šta ako se ona odvija svake sedmice? Šta ako svaki vernik crkve to radi na svoj sopstveni način, na način koji odgovara njegovom tipu ličnosti? Šta ako je ona prilagođena lokalnoj kulturi? Šta ako je ona lična, stvarna i prirodna, nimalo slična piramidalnoj prodaji?

Evo nekoliko saveta za stvaranje prijateljstva sa onima koje želimo da zadobijemo za Hrista:

- Više slušajte, manje govorite.
- Više slušajte, manje govorite.
- Više slušajte, manje govorite. Ako se ljudi ponavljaju ne prekidajte ih, nego stvarno slušajte jer to što govore mora da im je važno.
- Jedite s „grešnicima“, baš kao što je Isus činio. Ne zaboravite, Isus je rizikovao da bude etiketiran i neshvaćen zato što je odlazio na neka mesta, i što se družio s izvesnim ljudima koje je osuđivao tadašnji religijski vrh.
- Odlučite se za kvalitet a ne za količinu. Na svom spisku vi nemate vremena, snage ni prostora za prijateljstvo sa više od 3 bliska svetovna prijatelja.
- Gradite na zajedničkom tlu. To bi moglo biti roditeljstvo, sport, putovanje, muzika, automobili, vrtlarstvo, umetnost, šetanje, vožnja biciklom, ... itd.
- Molite se da imate hristoliko srce, i da gledate ljude Božjim očima.
- Imajte poverenja u Boga. Ako vam je dao zadatak, On će vas osposobiti.
- Zadovoljite njihove potrebe, a ne samo svoje. Ipak, nemojte stvarati neuravnotežen odnos koji im dozvoljava da budu potpuni primalac, a vama udele ulogu Deda Mraza koji stalno donosi i poklanja. Sagorećete, bićete ogorčeni, (iako ste međusobno zavisni), a nećete im realno pomoći podstičući njihovu zavisnost. Prijatelji se međusobno pomažu. Čak je Isus tražio podršku prijatelja. (Matej 26,38.40)

III tromesečje

---

27. Subota, 2. jul 2022.

POVEŽITE SE – VAŠI PRIJATELJI

Evo jednog zadatka za vas: Napišite brzo imena svojih najbližih prijatelja. Koliko njih su adventisti?

Ako ste u crkvi 5 ili više godina, verovatno je svih petoro prijatelja ih crkve. Bez sumnje, oni daju podršku, ali to vam ne daje mnogo prilike da ispunite Isusov nalog – da pođete svojim prijateljima koji nisu vernici, i ispričate im svoje iskustvo.

Adventisti tradicionalno hrabre novoobraćene vernike da stiču prijatelje u crkvi i to je veoma važno! Adventistički vaspitni sistem omogućava deci da odrastaju sa drugim vernicima kao učenici i nastavnici, što ima mnogo prednosti, ali to nas ponekad čini prilično uskogrudima. Moguće je da neko pohađa adventističke škole od dečjeg vrtića do magisterija, radi u crkvi, druži se sa prijateljima iz crkve – i nikada se ne zbliži sa ljudima koji nisu adventisti! To je problem!

Doduše, neki koji studiraju i rade izvan crkvenih krugova izgubili su svoju veru i postali „svetovni“, ali mnogo je više onih koji su shvatili da je njihova vera jača kada se suoči sa izazovima stvarnog sveta i da postaju sposobniji da je saopštavaju.

Pitanje: Koje je bilo prvo delo Isusovog javnog rada? Čudo? Propoved? Veliki odbor? Ne, već prisustvovanje svečanosti! (vidi Jovan 2,1-11) „Hristov primer povezivanja sa interesima čovečanstva treba da slede svi vernici, piše Elen Vajt kada govori o ovom događaju. „Mi ne treba da se odvajamo od drugih. Da bismo dosegli do svih društvenih slojeva, moramo se sresti sa njima tamo gde se oni nalaze“. Ona ovo uravnotežuje, dokazujući da Isus nije proizveo alkohol, i da

vernici ne treba nerazumno da pohađaju zabave ili „odobravaju greh svojim rečima, delima, ćutanjem, ili svojim prisustvom“. Ali zatim kaže: „Neka vide da nas naša religija ne čini neosetljivima. Nikada ne treba dati svetu lažan utisak da su hrišćani sumorni, nesrećni ljudi...“ Društvena moć, povećena Hristovom blagodaću, mora se dobro iskoristiti za zadobijanje duša za Spasitelja...“

Postoje dobri razlozi za držanje mladih biljaka u staklenicama, ali one rastu i konačno moraju biti zasađene napolju, ili će biti bezrodne. Gde vidite sebe upravo sada?

28. Subota, 9. jul 2022.

UTICAJ HRIŠĆANSKOG DOMA

*„Ko ide za mnom neće hoditi po tami,
nego će imati vidjelo života!“ (Jovan 8,12)*

Naše vreme, naša snaga, celokupna naša energija, sve pripada Bogu. Ukoliko sve to budemo posvetili Njemu, naše videlo će sijati. Ono će prvo i najjasnije obasjati one koji žive u našem domu, koji su najneposrednije povezani sa nama, ali će se proširiti i izvan doma, čak i u „svet“. Mnogima će ono biti miris života na život, ali će biti i onih koji će odbiti da prepoznaju svetlost ili da hode u njoj. Oni pripadaju vrsti ljudi o kojima je naš Spasitelj govorio kada je rekao: „A sud je ovaj što videlo dođe na svet, i ljudima većma omile tama negoli videlo; jer njihova dela behu zla.“ (Jovan 3,19) Takvi su u najtežem položaju, ali njihovo držanje nam ne daje pravo da prestanemo svetliti.

Pretpostavimo da čuvar svetionika, zato što je neki brod zanezario znakove upozorenja i razbio se o stene, ugasi svetiljku i kaže: „Ne želim više da se staram o svetlima i svetioniku!“ Kakve bi bile posledice? Svakako da se on tako ne ponaša! On održava svetlost u toku cele noći, svetionik šalje svoje zrake daleko u tamu, na blagoslov svim mornarima koji se nađu u opasnoj blizini stena i pličaka. Kada bi se neki brod razbio zato što nije bilo svetlosti, po celom svetu bi odjeknula vest da se te i te noći, na tom i tom mestu, brod razbio na komade zato što svetionik nije bio zapaljen. Međutim, ako se brodo-

vi razbijaju zato što nisu obratili pažnju na svetlost, svetioničar nije kriv; bili su opomenuti, ali opomenu nisu prihvatili.

Šta bi bilo kada bi se svetlost našeg doma ugasila? Onda bi se svi koji žive u domu našli u tami; posledice bi bile isto tako razorne kao da se ugasila svetlost na svetioniku. Duše gledaju na vas, braćo hrišćani, da vide da li ste pijani od briga ovoga sveta ili se pripremate za budući, večni život. Oni će se truditi da ustanove kakav je uticaj vašeg života, i da li ste verni misionari u domu, pripremajući svoju decu za Nebo.

Prva hrišćaninova dužnost je njegov dom. Očevi i majke, na vama počiva velika odgovornost. Vi pripremate svoju decu za život ili za smrt; vi ih spremate da budu stalni stanovnici ovoga sveta, da ugađaju sebi u ovom životu, ili za besmrtni život, da večno slave Boga. Koje od toga će biti? Treba da bude dužnost vašeg života da svako dete koje vam je Bog poverio bude oblikovano po božanskom uzoru. (Sings of the Times, 14. januar 1886)

29. Subota, 16. jul 2022.

DOKAZ KOJEMU SE NEVERNICI NE MOGU ODUPRETI

*„Dok vidjelo imate vjerujte videlo, da budete sinovi vidjela!“
(Jovan 12, 36)*

Dobro sređen hrišćanski dom je dokaz kome se nevernik ne može odupreti, jer ne može da nađe mesta za svoje beznačajne prigovore. A i deca iz takvog doma su pripremljena da se suoče sa mudrovanjima nevernika. Ona su prihvatila Bibliju kao temelj svoje vere i zato imaju čvrst oslonac koji ne može odneti nadolazeća plima neverništva.

Hristos je rekao: „Vi ste videlo svetu!“ On nam je dao talante na čuvanje. Šta mi radimo sa poverenim darovima? Da li se trudimo da naše videlo svetli, služeći se talantima Bogu na slavu i bližnjima na blagoslov, ili ih upotrebljavamo da bismo izvukli neku korist za sebe? Mnogi se njima služe na sebičan način. Izgleda kao da ne shvataju da ćemo se svi pojaviti na sudu i da ćemo uskoro morati da damo obračun kako smo se služili prilikama koje nam je Bog dao da činimo dobro! Koji će izgovor ljudi dati na onaj veliki dan što nisu stavili u

službu Božjega dela svoje sposobnosti, svoje obrazovanje, svoju taktičnost, svoju istrajnost i svoju revnost?

Nama je neophodna božanska pomoć ako želimo da naše videlo svetli. Isus je umro da bi nam pružio tu pomoć. On nam upućuje poziv: „Neka se uhvati za silu moju da učini mir sa mnom; učiniće mir sa mnom!“ (Isaija 27,5) Prionite uz ruku Beskrajne Sile, videćete da je drag vašoj duši i da će vam celo Nebo stajati na raspolaganju. „Ako li u videlu hodimo, kao što je On sam u videlu, imamo zajednicu“ (1. Jovanova 1, 7) sa svetim anđelima. Isusu, Josedekovom sinu, bilo je rečeno: „Ovako veli Gospod nad vojskama: ako uzideš mojim putevima, i ako uzdržiš što sam naredio da se drži...daću ti da hodiš među ovima što stoje!“ (Zaharija 3,7) A ko su ti „što stoje“? To su anđeli Božji. Prvosveštenik Isus je morao da gaji živo, stalno poverenje u Boga svakoga dana, i tek tada su anđeli mogli da hode s njime i da božanska snaga počiva na njemu u celokupnom njegovom radu.

I onda, prijatelji moji, hrišćani, očevi i majke, možete li dozvoliti da se vaša svetlost ugasi? Ne, nikada ne! Možete li dozvoliti da vaše srce iznemogne, da se vaše ruke umore? Ne, nikada ne! Jednoga dana će se velika vrata nebeskoga Grada otvoriti za vas i vi ćete moći da predstavite sebe i svoju decu pred prestolom, govoreći: „Evo mene i dece koju si mi dao!“ Kakva li će to nagrada biti za svu vašu vernost kada budete videli svoju decu sa krunom besmrtnog života na glavi u prekrasnom Božjem Gradu! (Signs od the Times, 14. januar 1886)

30. Subota, 23. jul 2022.

OSLONITI SE NA MOĆNOG BOGA NEBESKOGA

„Neka bude dobra volja Gospoda Boga našega s nama, i djelo ruku naših dovrši nam, i djelo ruku naših dovrši!“ (Psalam 90, 17)

Vaša deca treba da nauče da obuzdaju svoj temperament i da gaje nežan, hrišćanski duh. Usmeravajte ih tako da zavole Božje delo, da im bude milije da odlaze u molitveni dom nego na mesta za zabavu. Učite ih da je religija živo načelo. Da sam ja odrasla sa uverenjem da je religija samo neko osećanje, moj život bi postao potpuno beskořistan. I zato: ja nikada ne dozvoljavam da osećanja stanu između

mene i Neba. Bez obzira na svoja osećanja, ja ću uvek tražiti Boga u početku dana, u podne, po noći, da bih mogla da dobijem snagu sa živog Izvora snage.

Majke, zar vam vreme nije dato da biste ga provele u ulepšavanju uma vaše dece, u negovanju lepote njihovog karaktera? Zar ne bi trebalo da ga provodite u oslanjanju na moćnog Boga nebeskoga, u traženju Boga i iskanju snage i mudrosti od Njega da pripremite svoju decu za mesto u Njegovom carstvu, da im osigurate život koji će trajati kao i presto Gospodnji?...

Možda majka sedi za svojim poslom iz večeri u več, dok njena deca odlaze u postelju bez molitve i bez večernjeg poljupca. Ona ne povezuje njihova nežna srca sa svojim srcem toplim vezama ljubavi, jer je „suviše zaposlena“!...

Neki će se možda pitati zašto toliko govorimo o religiji u domu i o deci. To je zato što mnogi tako neoprostivo zanemaruju svoje dužnosti u domu. Kao Božje sluge, roditelji, vi ste odgovorni za decu koja su poverena vašem staranju. Mnoga od njih rastu bez straha Božjega, kao raskalašna i bezbožna, nezahvalna i nesveta bića.

Da su ta deca bila pravilno podizana i vaspitavana, da su odrasla u nauci i u strahu Gospodnjem, nebeski anđeli bi bili u vašem domu. Da ste bili verni misionari u domu...vi biste...pripremali svoju decu da budu uz vas, kao uspešni radnici u Božjem delu!

Kakav li utisak ostavlja na svet kada vidi porodicu ujedinjenu u radu i službi Gospodu! Takva porodica je snažna propoved u korist stvarnosti hrišćanstva. Drugi vide da je u porodici na delu uticaj koji oblikuje decu i da je sa njima Gospod Bog Avramov. A ono što ima tako snažan uticaj na decu oseća se i izvan doma, utiče i na druge ljude. Kada bi domovi onih koji govore da su hrišćani širili pravu hrišćansku atmosferu, imali bi moćan uticaj na dobro. Oni bi zaista bili „videlo svetu“! (*Signs of the Times*, 14. januar 1886)

31. Subota, 30. jul 2022.

HRISTOS DAJE NEOPHODNE VRLINE

„Sinovi naši neka budu kao bilje, koje veselo odraste u mladosti; kćeri naše kao stubovi prekrasno izrađeni u dvoru.“

(Psalam 144,12)

Prva i najhitnija dužnost majke prema svom Stvoritelju je da decu koju joj je On dao obuči za Njega...Kako pažljivo, onda, treba da bude njeno izražavanje i njeno ponašanje u prisutnosti tih malih učenika...

Majke, postanite svesne činjenice da vaš primer i vaš uticaj deluju na karakter i sudbinu vaše dece; i zato, imajući u vidu svoju odgovornost, razvijte dobro uravnotežen um i neporočan karakter, širite oko sebe samo ono što je istinito, dobro i lepo.

Vaš sažaljivi Otkupitelj vas posmatra s ljubavlju i saučešćem, spreman je da čuje vaše molitve i da vam pruži pomoć koja vam je neophodna. On zna breme svakog majčinskog srca i On je njen najbolji prijatelj u svakoj nevolji. Njegove večne ruke podržavaju bogobojazne, verne majke. Dok je bio na Zemlji, imao je majku koja se borila sa siromaštvom, sa mnogim strahovanjima i brigama, i zato saoseća sa svakom hrišćanskom majkom u njenim nevoljama i mukama. Isti Spasitelj koji je krenuo na dugo putovanje da bi ublažio strahovanja žene čija je ćerka bila opsednuta nečistim duhom, čuće molitve svake majke i blagosloviti njenu decu.

Onaj koji je udovici vratio sina jedinca, kojeg su nosili na groblje, i danas je dirnut bolom ožalošćene majke. Onaj koji je sa saučešćem plakao na Lazarevom grobu i vratio Mariji i Marti pokopanog brata, koji je oprostio Mariji Magdaleni, koji se setio svoje majke dok je u agoniji visio na krstu, koji se javio rasplakanim ženama i zadužio ih da kao Njegovi glasnici objave prvu radosnu vest o vaskrsлом Spasitelju – On je i danas najbolji prijatelj žene i spreman je da joj pomogne u svim životnim položajima.

Naš Spasitelj, koji razume borbe našeg srca, koji zna slabosti naše prirode, saoseća sa našim nedostacima, oprašta nam naše pogreške, i daje nam blagoslove koje iskreno želimo. Radost, mir, trpljenje, nežnost, vera, dobročinstvo predstavljaju elemente hrišćanskog karakte-

ra. Te dragocene vrline su rod Svetoga Duha i kruna i štit hrišćanina. Dom u kome ove osobine vladaju, pun je sinova koji kao „bilje veselo odrastaju u mladosti“ i kćeri koje su kao „stubovi prekrasno izrađeni u dvoru“. Ta nebeska dostignuća nisu zavisna od okolnosti, niti od nesavršenog prosuđivanja i volje čoveka. Ništa ne može pružiti savršenije zadovoljstvo ni radost od oblikovanja hrišćanskog karaktera; najuzvišenije ambicije ne mogu sebi postaviti neki viši cilj. (*Signs of the Times*, 9. septembar 1886)

32. Subota, 06. avgust 2022.

HRISTOS OLAKŠAVA TERETE RODITELJIMA

„Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene... i naći ćete pokoj dušama svojim.“ (Matej 11,28.29)

Nijedan posao se ne može uporediti sa poslom hrišćanske majke. Ona se prihvata svoga posla sa punom svešću šta znači vaspitati svoju decu u nauci i strahu Gospodnjemu. Koliko puta će ustanoviti da joj je teret odgovornosti teži nego što ga može podneti? Kolike li dragocene prednosti što ga onda celog može izneti svom sažaljivom Spasitelju u molitvi, što ga može staviti pred Njegove noge, naći u Njegovog prisutnosti snagu koja će je održati, dati joj vedrinu, nadu, hrabrost, i mudrost u najtežim trenucima! Kako je prijatna izmorenoj majci svest da ima takvog Prijatelja u svim svojim teškoćama! Kada bi majke mnogo češće odlazile pred Hrista, kada bi se potpunije na Njega oslanjale, njihovi bi tereti bili lakši i one bi našle odmor svojoj duši.

Isus voli decu. Važna odgovornost podizanja dece ne bi smela da počiva samo na majci... Otac treba da ohrabri i podrži majku u njenom poslu svojim vedrim licem i ljubaznim rečima... Njena deca moraju dobiti njeno vreme i njenu pažnju... Vaspitanje dece da zadovolje biblijska merila zahteva vreme, istrajnost i molitve. Tome mora da posveti pažnju pa makar zanemarila nešto drugo u kući.

Mnogo puta u toku dana jedan pa drugi uplakani glasić će pozivati majku. Da bi odgovorila na pozive i zadovoljila njihove potrebe,

majka mora da bude i tu i tamo... Reč pohvale će im razvedriti srce za mnogo sati. Mnoge dragocene zrake svetlosti i radosti majka može usput da razaspe među svoje mališane. Kako usko može da veže ta draga bića za svoje srce, tako da im njena prisutnost postane najsunčanije mesto na svetu!

Međutim, često je strpljenje majke stavljeno na probu tim bezbrojnim malim obavezama, koje jedva da izgledaju vredne truda... Ona veoma često skoro da nema vremena za sebe, ali tiha molitva njenom sažaljivom Otkupitelju smiruje njene živce i ona postaje sposobna da drži uzde samokontrole sa tihim dostojanstvom. Ona govori smirenim glasom, ali mora da uloži napor da bi zadržala oštre reči i potisnula ljutita osećanja, koja bi, kada bi se izrazila, potkopala njen uticaj za dugo vremena... Kao što roditelji žele da Bog postupa prema njima, tako treba da postupaju prema svojoj deci.

Naša deca su samo najmlađi članovi Gospodnje porodice, poreni nama da bismo ih mudro vaspitali i strpljivo navikavali na red, tako da mogu izgraditi hrišćanski karakter, osposobiti se da budu na blagoslov drugima u ovom životu i da uživaju u životu koji će doći. (*Signs of the Times*, 13. septembar 1877)

33. Subota, 13. avgust 2022.

RODITELJI MORAJU DA NAUČE DECU POSLUŠNOSTI

„Deco! Slušajte svoje roditelje u Gospodu; jer je ovo pravo.“

(Efescima 6,1)

Decu moramo učiti da svojim sposobnostima treba da posluže na slavu i čast Bogu. Upravo zato ona moraju da nauče lekciju poslušnosti, jer samo životom dragovoljne poslušnosti mogu da služe Bogu onako kako On zahteva. Pre nego što bude dovoljno veliko da razumno zaključuje, dete mora naučiti da sluša. Nežnim, istrajnim naporima, ova navika se može utvrditi...

Pokažite deci da se pravo strahopoštovanje pokazuje poslušnošću. Sve što je Bog zapovedio veoma je važno i nema drugog puta da svoje strahopoštovanje pokažemo na Njemu tako ugodan način kao poslušnošću onome što je rekao.

Majka je kraljica doma, a deca su njeni podanici. Ona treba da vlada mudro svojim domaćinstvom, u dostojanstvu svog materinstva... Objasnite svojoj deci tačno šta želite od njih. Onda im stavite do znanja da se vaše reči moraju slušati. Na taj način ih obučavate da poštuju Božje zapovesti, koje jasno pozivaju da se nešto čini ili ne čini.

Retki su roditelji koji dovoljno rano počinju da uče svoju decu poslušnosti. Detetu se obično dozvoljava da se dve ili tri godine suprotstavlja svojim roditeljima, koji se ustručavaju da ga disciplinuju, misleći da je još suviše mlado da bi se od njega mogla tražiti poslušnost. Ali, sve to vreme „ja“ raste u tom malom biću i roditeljima iz dana u dan postaje sve teže da steknu kontrolu. U vrlo ranom detinjstvu deca su u stanju da shvate ono što im se jasno i jednostavno kaže i da se nežno i razborito nauče da slušaju. Nikada im se ne sme dozvoliti da pokažu nepoštovanje prema roditeljima. Samovolja se nikada ne sme ostaviti bez ukora. Buduće dobro deteta zahteva ljubaznu, nežnu, ali čvrstu disciplinu...

Mudri roditelji neće kazati svom detetu: „Samo odluči šta ćeš činiti, idi kuda ti hoćeš, radi ono što ti želiš!“ već: „Poslušaj šta ti Gospod govori!“ Mudra pravila i propisi se moraju postaviti i nametnuti da se ne bi narušila lepota domaćeg života...

Deca će biti srećnija, mnogo srećnija, ako su podvrgnuta primerenoj disciplini, nego kada su prepuštena da čine ono što im govore njihovi neobuzdani nagoni. Detetove najveće vrline su skromnost i poslušnost – pažljive uši da čuje reči usmeravanja, spremne ruke i noge da krene i da ostane na putu dužnosti...

Iznad svega, roditelji treba da okruže svoju decu atmosferom radosti, uslužnosti i ljubavi. Dom u kome ljubav stanuje i nalazi svoj izraz u pogledima, u rečima, u delima, to je mesto u kome i anđeli uživaju da se zadržavaju. (CPT 11 – 115)

34. Subota, 20. avgust 2022.

HRISTOS – IZVOR SNAGE ZA ŽENU I MAJKU

„Sinovi njezini podižu se i blagosiljaju je; muž njen takođe hvali je.“ (Priče 31, 28)

Istina je da se točkovi mašinerije doma neće uvek okretati glatko; mnogo toga će stavljati na probu našu strpljivost i opterećivati našu snagu. Iako majke nisu odgovorne za okolnosti nad kojima nemaju vlasti, ne možemo poricati da okolnosti veoma utiču na njih u njihovom životnom delu. Međutim, za osudu je kada dozvole okolnostima da preuzmu vlast, da potkopaju njihovu principijelnost, da ih zamore i navedu da se pokažu nedostojne svog visokog poziva i da zanemare svoje dužnosti.

Žena i majka koja plemenito savladava teškoće, pod kojima druge padaju zbog nedostatka strpljenja ili istrajnosti, ne samo da sama postaje jaka u obavljanju svojih dužnosti, već je iskustvo u savladavanju iskušenja i prepreka osposobljava da pruži uspešnu pomoć drugima, i rečima i primerom. Mnogi koji se dobro snalaze u povoljnim okolnostima, izgleda da doživljavaju promenu karaktera kada navale nevolje i teškoće; izopačuju se u skladu sa veličinom svojih problema. Bog nikada nije želeo da postanemo igračke okolnosti...

Prava žena i majka će svoje dužnosti obavljati dostojanstveno i vedro, neće smatrati poniženjem da svojim rukama obavlja sve što od nje traži dobro sređeno domaćinstvo. Ako snagu i utehu bude tražila od Boga, ako u Njegovoj mudrosti i strahu bude obavljala svoje svakodnevne poslove, privezaće i svoga muža uz svoje srce, doživće da njena deca odrastu i postanu zrela, ugledni ljudi i žene, koji imaju moralne čvrstine da slede primer svoje majke.

Nema slučajnog posla u ovom životu; žetva će odrediti karakter semena koje smo sejali...

Majke, vi razvijate karakter. Vaš saosećajni Otkupitelj vas posmatra sa ljubavlju i saučesćem, spreman da sasluša vaše molitve i da vam pruži pomoć koja vam je neophodna u vašem životnom delu. Ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, vera i milosrđe su elementi hrišćanskog karaktera. Te dragocene vrline su rodovi Duha. Oni su

hrišćaninu i kruna i štit. Ni najsmelij snovi ni najuzvišenije težnje ne mogu da traže više. Ništa ne može da pruži savršenije zadovoljstvo i smirenje.

Ova nebeska dostignuća ne zavise od okolnosti, niti od volje ili ne-savršenog rasuđivanja čoveka. Dragoceni Spasitelj, koji razume borbe našega srca i slabosti naše prirode, žali i oprašta naše pogreške, i daje nam vrline koje iskreno želimo. (*Health Reformer*, avgust 1877)

35. Subota, 27. avgust 2022.

OČEVI TREBA DA PROVODE VREME SA DECOM

„Vi očevi, ne razdražujte dece svoje, nego ih gajite u nauci i u strahu Gospodnjemu.“ (Efescima 6,4)

Iako smo naglašavali važnost majčinog rada i njene misije, ne smemo da pređemo olako preko dužnosti i odgovornosti muža i oca u delu vaspitanja dece. Njegovi naponi treba da budu u skladu sa naporima bogobojazne majke. On treba da pokaže da je voli i poštuje kao ženu koju je izabrao, a i kao majku svoje dece...

Očevi treba... da se druže sa svojom decom, da saučestvuju s njima u njihovim malim nevoljama, vezujući ih uz svoje srce snažnim vezama ljubavi, zadobijajući takav uticaj na njihovom um u razvoju da deca njihov savet smatraju svetim...

Kada se bude vratio sa posla, otac treba da prihvati kao prijatnu promenu vreme koje će provesti sa svojom decom. Može da ih odvede u vrt, da im pokaže pupoljke koji se otvaraju i raznovrsne boje rascvetalog cveća. Uz pomoć takvih posrednika može da im pruži najvažnije pouke o Stvoritelju, otvarajući pred njima veliku knjigu prirode, u kojoj se Božja ljubav vidi na svakom drvetu i cvetu i vlati trave. Može da im usadi misao da se Bog, koji se toliko stara o drveću i cveću, svakako mnogo više stara o stvorenjima koja su načinjena po Njegovom obličju. Još u ranim godinama može da im se kaže da Bog želi da deca budu lepa, ne ukrašena veštačkim ukrasima, već lepotom karaktera, privlačnošću ljubaznosti i simpatije, što će doprijeti da njihova srca budu ispunjena radošću i srećom.

Roditelji mogu mnogo doprineti da se njihova deca povežu sa Bogom, pomažući ih da zavole dela prirode koja im je Bog dao i da prepoznaju ruku velikog Darodavca u svemu što dobijaju. Tlo srca se na taj način veoma rano može pripremiti za sejanje dragocenog semena istine, koje će u svoje vreme izniknuti i doneti bogatu žetvu. Očevi, zlatni trenuci koje možete provesti sa svojom decom da biste stekli temeljito poznavanje njihovog karaktera i temperamenta, da biste pronašli najbolje metode postupanja prema njihovim mladim umovima, su...dragoceni. (*Signs of the Times*, 6. decembar 1877)

Dužnost prema deci treba da zauzme jedno od najvažnijih mesta u očevom rasporedu vremena. Ona se ne sme zanemariti da bi se vreme posvetilo sticanju bogatstva ili postizanju visokog položaja u svetu. U stvari, upravo društveni položaji i časti često odvajaju čoveka od njegove porodice i uskraćuju joj njegov uticaj više od bilo čega drugog. Ukoliko otac želi da njegova deca izgrade skladan i uravnotežen karakter, da budu na čast njemu i na blagoslov svetu, treba da obavi naročito delo. (*Signs of the Times*, 20. decembar 1877)

36. Subota, 03. septembar 2022.

OČEVI TREBA DA VODE DECU HRISTU

„Ako Gospod neće graditi doma,
uzalud se muče koji ga grade.“ (Psalam 127,1)

Šta bismo mogli da kažemo da bismo probudili moralnu svest očeva, da bismo ih naveli da shvate svoju dužnost prema svom potomstvu i da se prihvate njenog izvršavanja? Ova tema je veoma zanimljiva i važna, jer utiče na buduće blagostanje naše zemlje. Mi bismo želeli da svečano upozorimo očeve, ali i majke, na ozbiljnu odgovornost koju su prihvatili kada su doneli decu na svet. To je odgovornost od koje ih ništa osim smrti ne može osloboditi. Istina je da najvažnija odgovornost u toku prvih godina dečjeg života počiva na majci, ali čak i tada otac treba da bude njen oslonac i savetnik, pozivajući je da se osloni na njegovu široku ljubav, pomažući joj koliko god je to moguće...

Na onaj veliki dan obračuna tražiće se od njega: Gde su ti deca koju sam poverio tvom staranju, da ih vaspitaš za Mene, da njihove usne izgovaraju hvalu Meni, da njihov život bude sličan kruni lepote u svetu, da žive da bi Mene proslavili u toku cele večnosti?

Kod neke dece moralne snage snažno prevlađuju. Ona imaju snagu volje da kontrolišu svoje misli i dela. Druga se jedva odupiru svojim životinjskim nagonima. Da bi zadovoljili potrebe tako različitih temperamenata, koji se često pojavljuju u okviru iste porodice, očevi, ali i majke, moraju da traže mudrost i strpljenje od svog božanskog Pomoćnika...

Otac često treba da okuplja decu oko sebe i da usmerava njihove misli u kanale moralnog i religijskog videla. On treba da proučava njihove različite sklonosti i podložnosti i da im pristupa na najjednostavniji način. Na neke se najbolje može uticati obožavanjem Boga i strahopoštovanjem prema Njemu, na druge prikazivanjem Njegove dobrote i mudrog providenja, koje poziva na njihovu zahvalnost. Na neke se opet najbolje može delovati ako pred njihovim očima otvaramo čudesni i tajanstveni svet prirode, koji je ispunjen nežnim skladom i lepotom i koji se obraća njihovoj duši, govoreći im o Stvoritelju neba i zemlje i svega što je lepo u njima.

Deca koja imaju sposobnosti za muziku, ili je vole, mogu da budu za ceo život usmerena razboritom upotrebom ove sklonosti kao posrednika u verskom poučavanju...Mnogi se mogu dosegnuti na najbolji način verskim slikama, koje prikazuju prizore iz Isusovog života i rada...

Iako treba da bude jednoobraznosti u porodičnoj disciplini, ona mora da bude raznovrsna da bi zadovoljila potrebe različitih članova porodice. Roditelji treba da razmišljaju kako... da pokrenu decu da postignu najviši stepen inteligencije i usavršavanja karaktera. (*Signs of the Times*, 20. Decembar 1877)

37. Subota, 10. septembar 2022.

VAŽAN JE RAD OBA RODITELJA

*„Prokletstvo je Gospodnje u kući bezbožnikovoj,
a stan pravednički blagosilja.“ (Priče 3,33)*

Božja Reč se mora razborito primeniti da deluje... na mladi um, da postane njegovo merilo čestitosti, da ispravlja njegove greške, da prosvetljuje i usmerava njegove misli, što će biti daleko uspešnije u obuzdavanju i potčinjavanju razdražljivog temperamenta od oštrih reči koje samo izazivaju gnev...

Vedro lice i radosne, ohrabrujuće reči rasvetlice i najsiromašniji dom i štitiće kao amajlija oca i decu od mnogih iskušenja koja ih odvlače od ljubavi doma...

Ali, zadatak stvaranja srećnog doma ne počiva samo na majci. I očevi imaju u tome važnu ulogu. Muž je kao obruč oko riznice doma, koji svojom jakom, iskrenom i odanom ljubavlju povezuje članove domaćinstva, majku i decu, najčvršćim vezama zajedništva. Njegova je dužnost da podstakne, radosnim rečima, napore majke u podizanju njihove dece.

Majka retko ceni svoje delo i često suviše nisko ocenjuje svoj rad na koji gleda kao na domaće okapanje. Ona prolazi kroz isti proces iz dana u dan, iz sedmice u sedmicu, bez nekih velikih opipljivih rezultata. Ona nije u stanju da nabroji, na kraju dana, mnoštvo malih poslova koje je obavila. Kada svoja dostignuća uporedi sa dostignućima svoga muža, čini joj se da ono što čini nije vredno spomena.

Otac se često pojavljuje samozadovoljno raspoložen i ponosno nabraja šta je sve postigao u toku dana... Ona nije mnogo učinila, osim što se starala o deci, kuvala hranu, sređivala kuću. Nije trgovala, nije kupovala niti prodavala; nije se bavila zemljoradnjom niti je obrađivala zemlju; nije zamenjivala mehaničara – prema tome, nije radila ništa od čega bi se umorila...

A kada bi se zavesa povukla u stranu, kada bi otac i majka mogli da posmatraju svoj dnevni posao onako kako ga Bog posmatra, kada bi mogli da vide kako Njegovo svevideće oko upoređuje posao jednoga sa poslom drugoga, bili bi zaprepašćeni nebeskim otkrivenjem.

Otac bi svoje poslove posmatrao u mnogo skromnijem okviru, dok bi majka stekla novu hrabrost i snagu da nastavi svoj rad mudro, istrajno i strpljivo.

Sada ona zna njegovu vrednost. Dok se otac bavio onim što može da propadne i nestane, majka se bavila razvijanjem uma i karaktera, radeći, ne samo za prolazno, već i za večno. Njeno delo, ako ga je obavljala kao verna sluškinja Božja, imaće besmrtnu vrednost. (*Signs of the Times*, 13. septembar 1877)

38. Subota, 17. septembar 2022.

DECA TREBA DA IZGRADE URAVNOTEŽEN KARAKTER

*„Uzvišen je Gospod, jer nastava na visini... I tvrđa vremena
tvojega, sila spasenja tvojega biće mudrost i znanje; strah
Gospodnji biće blago tvoje.“ (Isaija 33,5.6)*

Čuvajte svoju decu od svakog mogućeg štetnog uticaja; jer su ona u detinjstvu mnogo spremnija da prihvate utiske, ili moralnog dostojanstva, neporočnosti i lepote karaktera, ili sebičnosti, poročnosti i neposlušnosti. Kada jednom dozvolimo da se nađu pod uticajem duha gundanja, oholosti, taštine, poročnosti, mrlja na njima može ostati sve dok i život traje.

Samo zato što je njihovo domaće vaspitanje bilo nepotpuno mladi su tako nespremni da se pokore odgovarajućim autoritetima. Ja sam majka, znam zato o čemu govorim kada kažem da su deca i omladina ne samo sigurniji, već i srećniji kada su podložni zdravim ograničenjima nego kada se povode za svojim sklonostima. (AA 469.470)

Cilj svakog roditelja treba da bude da pomogne svom detetu da stekne uravnotežen, skladan karakter. To je posao velikog obima i važnosti – delo koje zahteva ozbiljno razmišljanje i molitvu, ali i strpljiv, istrajan napor. Mora se položiti pravilan temelj, podići jak i čvrst okvir, a onda iz dana u dan raditi na građenju, glačanju i usavršavanju. (CPT 107.108)

Fizičke, mentalne i duhovne sposobnosti se moraju razvijati da bi se oblikovao pravilno uravnotežen karakter. Nad decom se mora stražariti, moramo ih čuvati i disciplinovati da bi se to uspešno ostvarilo. Potrebna je veština i strpljiv napor da bi se mladi uobličili na pravi način. Neke zle sklonosti se moraju pažljivo obuzdavati i nežno ukoravati; um treba podsticati da stane na stranu dobra. Dete se mora ohrabriti da pokušava da obuzda sebe, i sve se to mora činiti razborito ili će željeni cilj biti promašen.

Roditelji se s pravom mogu pitati: „Pa ko je u stanju da sve to postigne?“ Samo je u Bogu njihova snaga, i ako Njega budu izostavili, ako ne budu od Njega tražili savet i pomoć, njihov zadatak će zaista biti beznadežan. Ali, molitvom, proučavanjem Biblije, i svojom iskrenom revnošću mogu postići uzvišeni uspeh u ovoj važnoj dužnosti i dobiti stotruku nagradu za sve uloženo vreme i trud...

Biblija, knjiga puna pouka, treba da bude njihov udžbenik... Utisci koji se urežu u mladi um teško se brišu. Kako je, onda, važno da ti utisci budu prave prirode, upućujući povodljive sposobnosti mladih u pravom smeru. (4T 197.198)

39. Subota, 24. septembar 2022.

OTAC KAO SVEŠTENIK, MAJKA KAO UČITELJICA

*„Slušaj, sine, nastavu oca svojega,
i ne ostavljaj nauke matere svoje!“ (Priče 1,8)*

Ljubav koja je stanovala u Hristovom srcu treba da se nastani i u našem srcu da bismo je mogli pokazati drugima. Svakoga dana treba da se jačamo dubokom Božjom ljubavlju i da učinimo da ta ljubav iz nas obasjava one oko nas...

Roditelji, vi imate crkvu u svom domu i Bog zahteva da u tu crkvu unesete nebesku blagodat koja nadmašuje svaki razum i nebesku silu, koja se ne može izmeriti. Vi možete imati tu blagodat i tu snagu, samo ako to želite. Ali, morate se vaspitati u skladu sa svojim kršćeničkim zavetom. Kada ste dali taj zavet, obećali ste, u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, da ćete živeti Bogu i zato nemate prava da kršite taj zavet. Pomoć tri velike nebeske sile stoji vam na raspolaganju.

Kada u Hristovo ime budete zatražili blagodat da pobedite, ona će vam biti dara, jer obećanje glasi: „Ištite i daće vam se!“ (Matej 7,7) Da, tražite pomoć od Boga! Ako ste u nevolji, ne idite svojim susedima. Naučite se da svoje nevolje iznosite Bogu. Ako budete tražili, naći ćete, ako budete kucali, otvoriće vam se. Ali to zahteva veru, veru, veru! Pokažite živu veru u Hrista...

Otac je sveštenik i obruč oko doma! Majka je učiteljica mališana od njihovog detinjstva i kraljica domaćinstva. Ona se nikada ne sme prezreti. Nikada se pred decom njoj ne smeju uputiti olake, nepromišljene reči. Ona je njihova učiteljica. Mislima, rečima i delima otac treba da deci prikaže Hristovu religiju, tako da ona vide da on tačno zna šta znači biti hrišćanin...

U našem radu ne treba da se trudimo da ostavimo spoljašnji utisak. Treba da gledamo na Hrista, gledajući kakvu nam je ljubav dao Otac da se deca Božja nazovemo i budemo. I kakve li radosti, kakve li sile, dok to budemo činili! Neće to biti prvenstveno uzlet osećanja, već duboka i trajna radost. Mi treba da objavimo sigurne istine iz Božje Reči, tako da se one urežu u srce ljudi i da ljudi i žene poželeva da pođu stopama svoga Otkupitelja...

Molim se da vaše oči budu pomazane nebeskim melemom za oči, tako da možete raspoznati šta je istina, a šta je laž. Moramo se odenuti u bele haljine Hristove pravednosti. Treba da hodimo i da razgovaramo sa Bogom. (*Manuscript 66, 1905*)

IV tromesečje

---

40. Subota, 1. oktobar 2022.

RODITELJI TREBA DA SAVETUJU SVOJU DECU

„Sine moj, ako bi te mamili grešnici, ne pristaj!“ (Priče 1,10)

Roditelji treba da ohrabre svoju decu da im se poveravaju i da im otkrivaju bremena svoga srca, svoje male svakodnevne probleme i nevolje. Ako to budu činila, roditelji će naučiti da saosećaju sa svojom decom, da se mole za njih i sa njima da ih Bog štiti i vodi. Tada će moći da im ukažu na njihovog vernog Prijatelja i Savetnika, koji može postradati sa njihovim slabostima. On je u svemu bio iskušán kao i mi, ali bez greha.

Sotona kuša decu da budu rezervisana prema svojim roditeljima i da izaberu svoje mlade i neiskusne drugove kao svoje poverenike; takve koji im ne mogu pomoći niti im dati dobar savet...

Deca bi se mogla sačuvati od mnogih zala kada bi bila prisnija sa svojim roditeljima. Roditelji treba da podstreknu svoju decu da budu otvorenija i iskrenija prema njima, da dolaze k njima sa svojim teškoćama, i kada su zbunjena, ne znajući kojim putem da krenu, da problem iznesu roditeljima upravo onako kako ga vide i da od njih zatraže savet.

Ko je u stanju da tako dobro vidi opasnosti koje im prete i da ukaže na njih kao bogobožni roditelji? Ko može da razume posebne temperamente svoje dece tako dobro kao roditelji? Majka, koja je posmatrala svaku promenu njihovog raspoloženja još od detinjstva, koja je upoznata sa njihovim prirodnim sklonostima, najbolje je pripremljena da im bude savetnik. Ko može da im kaže koje karakterne osobine treba da obuzdaju i savladaju tako kao majka, uz očevu pomoć?

Deca koja su hrišćani pretpostaviće ljubav i pohvalu svojih bogobo-
bojznih roditelja svakom drugom zemaljskom blagoslovu. Ona će
voleti i poštovati svoje roditelje. To treba da postane jedno od glav-
nih razmišljanja u njihovom životu: Kako da svoje roditelje učinim
srećnima? Deca koja nisu bila disciplinovana i nisu primila pravilne
pouke imaju malo svesti o svojoj obavezi prema roditeljima...

Zaposlene ruke i noge nemaju vremena da prihvate svako isku-
šenje koje neprijatelj predlaže, ali su besposlene ruke i umovi i više
nego spremni da se stave pod sotoninu upravu. Zato roditelji treba da
uče svoju decu da je lenčarenje greh. (*Signs of the Times*, 6. un 1878)

Gospod zahteva savršenstvo od svoje otkupljene porodice. On
poziva na savršenstvo u izgradnji karaktera. Očevi i majke naročito
treba da nauče najbolje metode vaspitanja dece da bi mogli da sara-
đuju sa Bogom. Ljudi i žene, deca i omladina, odmeravaju se na me-
rilima Neba u skladu sa onim što pokazuju u svom domaćem životu.
Ko je hrišćanin u domu, taj je hrišćanin na svakom mestu. Religija,
unesena u dom, širi uticaj koji se ne može izmeriti. (SDA BC 5, 1085)

41. Subota, 08. oktobar 2022.

U SVEMU ZAHVALJUJTE

*„Na svačemu zahvaljujte; jer je ovo volja Božija
u Hristu Isusu od vas..“ (1. Solunjanima 5,18)*

Ovaj biblijski nalog je teško izvršiti! Međutim, kad ga jednom iz-
vršimo, ustanovićemo da je on staza koja vodi u trajan mir i radost
u Svetome Duhu, usprkos tegoba i potištenosti koje donose teške ži-
votne prilike. Bog deluje u našem životu, svaka nedaća se konačno
pokaže kao blagoslov. Prema današnjem biblijskom tekstu, ako ne
za- hvaljujemo i za one prilike koje nam se čine teškim, ne nalazimo
se u okviru Božje volje.

„U svojoj velikoj ljubavi Bog nastoji da u nama razvije dragocene
vrline svoga Duha. On dozvoljava da se suočavamo s preprekama,
progonstvima i teškoćama, ali ne kao s prokletstvom, već kao s naj-
većim blagoslovom u svom životu. Svako savladano iskušenje, svaka

nevolja koju hrabro prebrodimo, predstavlja za nas novo iskustvo i unapređuje nas u delu izgradnje karaktera. Duša koja se božanskom silom odupire iskušenju otkriva svetu i celom svemiru delotvornost Hristove blagodati.“ (Elen Vajt, MB 117)

„Oni koji svoj život potčine Njegovom vođstvu i posvete Njegovoj službi nikada se neće naći u položaju iz koga On već nije pripremio izlaz. Bez obzira na položaj u kome se nalazimo, ako ispunjavamo Njegovu reč, imamo Vodiča koji usmerava naša stopala; bez obzira na našu zbunjenost, mi imamo sigurnog Savetnika; bez obzira na naše tuge, žalosti, usamljenost, imamo Prijatelja koji saoseća s nama.“ (Elen Vajt, MH 428. 429)

„Dozvolimo da nevolje koje nas tako surovo muče postanu pouke koje će nas podstaknuti da krenemo napred prema nagradi našeg visokog zvanja u Hristu. Neka nas hrabri misao da će naš Gospod uskoro doći. Neka se u toj nadi raduje naše srce!“ (Elen Vajt, 9T 287)

Kad se suočimo sa životnim tegobama, potražimo Boga da nam podari takvu veru da možemo zahvaljivati za sve sa čim se suočavamo. Jer, zahvaljivati na svemu je staza mira.

42. Subota, 15. oktobar 2022.

BEZ UČINKA

Ispitivanja pokazuju da tablete napravljene od šećera ili skroba, koje nemaju nikakvo lekovito dejstvo, mogu ukloniti mnoge simptome kod bolesnika koji veruje da dobija pravi lek. Nedavno su istraživanja pokazala da jedna od tri osobe nalazi da je takav 'lek' vrlo dobar, čak ako im se i kaže da je to običan šećer ili skrob. To pokazuje koliko um snažno deluje na telo. Verovanje u nešto tako može dati samo privremeno olakšanje. Ta zapanjujuća činjenica ima primenu u religijskom okruženju i veri. Kao što tableta šećera može privremeno da olakša telesne tegobe, pogrešna verovanja o Bogu često dovode do lažnog osećanja mira i sreće. Kad se to dogodi, čovek koji ima duhovne probleme više ne oseća ličnu potrebu za Spasiteljem.

Farisej opisan u Lukinom jevanđelju 18. poglavlju primer je čoveka koji je pokazao učinak 'tablete od šećera' potpuno nelekovite

supstance, tj. lažnih verovanja. Progutao je ideje koje su učinile da se oseća bližim Bogu. Uveren je bio da je to što čini i govori ispravno, verovatno se osećao potpuno ispravnim, pun samopouzdanja i bio je srećan. Međutim, njegovo stvarno stanje bilo je isto kao i ranije, jer je 'lečio' samo simptome samopravednosti ali ne i uzrok. Sam je sebi čestitao pred Bogom, međutim, jedini koji je toga dana bio 'isceljen', bio je onaj carinik koji se kajao. Kao grešnik, uvideo je istinu o sebi i pozvao Boga da mu pomogne. Pogrešna verovanja o Bogu i grehu možda vam se čine delotvornim, ali ne oslanjajte se na njih! Osećanja ne mogu zameniti pravu veru.

„Niko nije u stanju da, pošto sagleda sebe, pronade u sebi nešto što bi ga preporučilo Bogu ili mu osiguralo prihvatanje pred Bogom. Grešnik može da nađe pristup Bogu jedino preko Isusa, koga je Otac dao za život sveta. Samo Isus je naš Otkupitelj, naš Zastupnik i Posrednik; u Njemu je naša jedina nada u oprostjenje, mir i pravednost. Jedino zaslugom Hristove krvi, grehom opterećena duša može ponovo postati zdrava...

Bez Hrista nemamo nikakve zasluge, nikakvu pravednost. Naša grešnost, naše slabosti, naše ljudsko nesavršenstvo onemogućavaju nam da stupimo pred Boga, sve dok ne obučemo neokaljanu haljinu Hristove pravednosti...

Kada se odazovemo Hristovom pozivu, kada Mu se pridružimo, pokazujemo spasonosnu veru... Vera upoznaje dušu s Božjim postojanjem i Njegovom prisutnošću, i gledajući jedino Božju slavu, sve više prepoznajemo lepotu Njegovog karaktera i savršenstvo Njegove blagodati. Naša duša biva osnažena duhovnom silom, jer već udišemo atmosferu Neba... Mi se uzdižemo iznad sveta, i gledamo samo Onoga koji je Zapovednik nad deset tisuća, koji je sav ljubak, a gledajući Njega, preobražavamo se u Njegovo obličje.“ (Elen Vajt, ISM 331–335)

POMOĆ U ČASU ISKUŠENJA

„Celo Nebo je zainteresovano za delo koje se obavlja na ovoj Zemlji, delo kojim ljudi i žene treba da se pripreme za budući, besmrtni život. Po Božjem planu, ljudska oruđa biće počastvovana da u saradnji sa Isusom Hristom rade na spasavanju duša... Ljudi treba da gledaju na Božje delo kao na sveto i bogougodno, da Bogu svakoga dana prinose žrtve radosti i zahvalnosti, u zamenu za silu Njegove blagodati kojom su osposobljeni da napreduju u duhovnom, božanskom životu...

Niko ne mora da podlegne sotonskim iskušenjima, povredi svoju savest i ožalosti Svetoga Duha. Bog se u svojoj Reči obilno postarao da svima koji se trude da pobede pruži svu potrebnu pomoć.“ (Elen Vajt, 5T 573.574)

„U verskom životu svake duše koja će konačno izaći kao pobednik biće trenutaka nepravilnosti i nevolja; ali, poznavanje Pisma osposobiće je da se seti Božjih utešnih obećanja, koja će ohrabriti njeno srce i ojačati njenu veru silom Svemogućega. Ona će čitati: „Da se kušanje vaše vere mnogo vrednije od zlata propadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i čast i slavu, kad se pokaže Isus Hristos...“ (1. Petrova 1,7)

Kušanje vere je dragocenije od kušanja zlata! Svi moraju da shvate da je to deo discipline u Hristovoj školi, discipline koja je neophodna da se očiste i oplemene od troske svetovnosti...

Prikupite sve svoje snage da biste podigli pogled, a ne da ga spuštate na svoje teškoće; tako nikada nećete klonuti na putu! Tada ćete ubrzo videti Hrista iza oblaka, kako pruža ruku da vam pomogne; sve što treba da učinite jeste da Mu u jednostavnoj veri pružite ruku i dozvolite da vas vodi... Velika imena među ljudima su kao tragovi u pesku, ali će neokaljani karakter ostati za svu večnost. Bog vam je dao inteligenciju i um sposoban da razmišlja da biste se mogli osloniti na Njegova obećanja; a Isus je spreman da vam pomogne da izgradite snažan i skladan karakter.“ (Elen Vajt, 5T 578.579)

U NAJMRAČNIJEM ČASU

Možda ćete biti razočarani, možda će vam biti uskraćeni vaši putevi i ono što bi bilo po vašoj volji; ali budite sigurni da vas Gospod voli. Možda će vas ožariti vatra iz peći, ne da bi vas uništila, već zato da sažeže trosku, da biste se pročistili kao zlato. Imajte na umu da će vam Bog dati pesmu u noći. Tama može izgledati kao da će vas progutati, ali vi ne treba da gledate oblake. Iznad najtamnijeg oblaka postoji Sunce koje nikada ne gubi svoj sjaj. Gospod ima svetlost za svaku dušu. Otvorite vrata svog srca za nadu, mir i radost. Isus kaže:

„Ovo vam kazah, da radost Moja u vama ostane i radost vaša se is- puni.“ (Jovan 15,11)

Bog za svakoga od nas ima poseban zadatak, i svako može dobro da obavi zadatak koji mu je Bog dodelio. Jedino čega treba da se plašimo jeste mogućnost da možda svoje oči nećemo držati stalno usmerene prema Isusu, da Božju slavu nećemo vrednovati više od svega na svetu, i da, ako budemo bili pozvani da ostavimo svoje oružje i zaspimo smrtnim snom, možda nećemo biti spremni da položimo račun za ukazano poverenje. Ne zaboravite, ni za trenutak, da ste Hristovo vlasništvo, kupljeni po neuporedivo skupoj ceni, i da treba da proslavite Njega u svom duhu i svom telu, jer ste Njegovi...

Bog je dao melem za svaku ranu. Postoji melem u Galadu, tamo postoji i Lekar. Nećete li sada kao nikada ranije proučavati Sveto pismo? Molite se Gospodu za mudrost u svakoj opasnosti.

U svakom iskušenju tražite od Isusa da vam pokaže izlaz iz vaših nevolja, i tada će vam se oči otvoriti da vidite lek, i u svom slučaju primenite isceljujuća obećanja koja su zapisana u Njegovoj reči. Na ovaj način neprijatelj neće imati priliku da vas dovede u žalost i ne-poverenje, već ćete umesto toga imati veru, nadu i hrabrost u Gospodu. Sveti Duh će vam dati da jasno prepoznate, vidite i usvojite svaki blagoslov koji će delovati kao protivotrov usmeren žalosti, kao grančica isceljenja za svaku kapljicu gorčine koja bude prineta vašim usnama. (Elen Vajt, *Selected Messages*, b 2, r. 272274)

45. Subota, 5. novembar 2022.

DA BUDE SVETLOST KOJA BLISTA

„Preko društvenih odnosa hrišćanstvo dolazi u dodir sa svetom. Svaki koji je primio božansko prosvetljenje treba da osvetli put onima koji ne poznaju Videlo života... Snaga društva, posvećena Hristovom blagodaću, mora se iskoristiti da bi se duše zadobile za Spasitelja. Neka svet vidi da nismo sebično zaokupljeni svojim interesima, već da želimo da s drugima delimo svoje blagoslove i prednosti. Neka vidi da nas naša religija ne čini nemilosrdnima i strogima. Neka svi koji kažu da su našli Hrista služe kao i On na dobrobit ljudima.

Svetu nikada ne smemo pružiti lažan utisak da su hrišćani turobni, nesrećni ljudi. Ako su naše oči usmerene prema Isusu, videćemo Otkupitelja punog saosećanja i biti obasjani svetlošću s Njegovog lica. Gde god vlada Njegov Duh, tu nastava i mir. Tu će biti i radosti, jer je prisutno smireno, sveto poverenje u Boga.

Hristos je zadovoljan svojim sledbenicima kada pokazuju da, iako su ljudska bića, učestvuju u božanskoj prirodi. Oni nisu kipovi, već živi ljudi i žene. Njihova srca, osvežena rosom božanske blagodati, otvaraju se i šire prema Suncu pravednosti. Svetlost koja ih je obasjala širi se od njih prema drugima u obliku dela koja blistaju Hristovom ljubavlju.“ (Elen Vajt, *Čežnja vekova* 152.153)

„Priznanje vere koje su dali sveti i mučenici zapisano je u korist kasnijih naraštaja. Ti živi primeri svetosti i nepokolebljive čestitosti sačuvani su nam da bi nadahnuli hrabrošću one koji su sada pozvani da ustanu kao svedoci za Boga. Oni su primili blagodat i istinu, ali ne samo za sebe, već da preko njih i cela Zemlja bude obasjana poznanjem Gospodnjim. Da li je Bog i u ovom naraštaju dao svoje videlo svojim slugama? Onda neka učine da ono obasja svet!“ (Elen Vajt, *Velika borba* 459)

„Mi treba da budemo kanali preko kojih će Gospod moći da šalje svetlost i blagodat svetuu... Cela Crkva, delujući kao celina, spojena vezama savršenog jedinstva, treba da postane živa, aktivna misio-narska snaga, koju pokreće i kojom upravlja Sveti Duh.“ (Elen Vajt, 8T 46.47)

46. Subota, 12. novembar 2022.

OŽALOŠČEN NAŠIM SUMNJAMA

„Ne ožalošćavajte Svetoga Duha Božijega, kojijem ste zapečaćeni za dan izbavljenja.“ (Efescima 4,30)

Kada izgleda da sumnjamo u Božju ljubav i da nemamo poverenja u Njegova obećanja, mi sramotimo Boga i ožalošćavamo Njegovog Svetog Duha... Kako da se naš nebeski Otac odnosi prema nama kada nemamo poverenja u Njegovu ljubav koja Ga je navela da žrtvuje svoga Jedinorodnoga Sina da bismo mi dobili život? Apostol piše: 'Koji, dakle, svoga Sina ne poštede nego ga predade za sve nas, kako, dakle, da nam s njime sve ne daruje?' (Rimljanima 8,32) Ipak, koliko ima onih koji svojim delima, ako ne i rečima, govore: 'Gospod pri tom ne misli na mene. Možda voli nekoga drugoga, ali ne voli mene!'" (SC 118. 119)

Vera hvata Boga za reč, i ne traži da razume značenje teških iskustava s kojima se suočava. Međutim, mnogo je onih koji imaju samo malo vere... Teškoće s kojima se suočavaju, umesto da ih približe Bogu, odvajaju ih od Njega, budući da u njima izazivaju nemir i nezadovoljstvo. Da li je u redu što su tako nezadovoljni? Isus je njihov prijatelj. Celo Nebo je zainteresovano za njihovo dobro, a njihov strah i njihovo nezadovoljstvo ožalošćavaju Svetoga Duha. Mi treba da verujemo ne samo zato što vidimo ili osećamo da nas Bog čuje. Neophodno je da se oslonimo na Njegova obećanja... Kada zatražimo Njegov blagoslov, treba da verujemo da ćemo ga primiti i da mu zahvalimo što smo ga dobili. A onda treba da obavljamo svoje dužnosti, sigurni da će nam blagoslov biti poslan u vreme kada nam bude bio najpotrebniji. (GW 261)

Vrlo je ozbiljan prestup ožalošćavati Svetoga Duha, a On se žalosti kada ljudsko oruđe pokušava da radi samo, kada odbija da stupi u Gospodnju službu, jer mu krst izgleda pretežak ili samoodricanje preveliko. Sveti Duh želi da nastava u svakoj duši. Ukoliko ga pozdrave dobrodošlicom kao uvaženoga gosta, oni koji Ga prime postaće savršeni u Hristu. (CH 561)

Da li se trudimo svom svojom snagom da dostignemo meru rasta ljudi i žena u Isusu Hristu? Da li težimo za Njegovim savršenstvom,

uvek hitajući prema cilju koji nam je postavljen – prema savršenstvu Njegovog karaktera? Kada Gospodnji narod bude dostigao taj cilj, biće zapečaćen na svojim čelima. Ispunjen Duhom, biće savršen u Hristu, i anđeo zapisničar će objaviti: „Svrši se!“ (SDA BC 6, 1118)

47. Subota, 19. novembar 2022.

HRIŠĆANSKA TRKA

„Da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena“, pisao je apostol Pavle u Jevrejima 12,1. U ovom tekstu jedna javna igra, veoma poznata u Pavlovo vreme, upotrebljena je kao opis hrišćanske trke. Učesnici u trci podvrgavali su se iscrpljujućem procesu treninga, prihvatajući najoštrije samoodricanje da bi ostvarili najpovoljnije stanje svojih fizičkih snaga, pa su onda te snage izlagali najvećim naporima da dobiju čast i ponesu propadljivi venac. Neki nikada nisu uspeli da se oporave od napora. Trkači su ponekad, što je bilo posledica strašnog naprezanja, padali pored staze, krvareći iz usta i nosa. Drugi su se rastajali sa životom, čvrsto držeći jadni venac koji ih je tako mnogo koštao.

Pavle upoređuje Hristove sledbenike s takmičarima u toj trci i kaže: „Oni, dakle, da dobiju raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.“ (1. Korinćanima 9,25) Pavle ovde naglašava oštru suprotnost između jednoga i drugoga da bi izložio sramoti slabašne napore takozvanih hrišćana, koji se bore za svoje sebične interese i odbijaju da svojim samoodricanjem i strogo umerenim navikama sebe dovedu u stanje da mogu postići uspeh i pobediti svoje slabosti. Svi koji su se upisali u takmičarsku listu za ove trke bili su veseli i uzbuđeni nadajući se nagradi ako budu postigli uspeh. Na isti način nagrada je uzdignuta i pred hrišćanima, nagrada za vernost do kraja trke. Ukoliko dobiju nagradu, njihova buduća sreća biće osigurana; večna i od svega pretežnija slava namenjena je pobjednicima...

Počasni venac u trkama, stavljan je da bide na vidiku takmičari-ma, tako da ukoliko makar i za trenutak budu u iskušenju da smanje svoje napore, njihove oči mogu da vide nagradu i da tako budu na-

dahnuti da učine nov napor i revnost. Tako je i nebeski cilj na vidiku hrišćanima da bi mogao da utiče na njih i da ih nadahne novom vatrenošću i snagom...

Svi trče, ali samo jedan dobija venac... U hrišćanskoj trci nije tako. Niko ozbiljan i istrajan neće doživeti neuspeh. Trka nije samo za brze kao što ni bitka nije samo za jake. I najslabiji svetac, kao i najjači, može dobiti krunu večne slave, ukoliko bude ozbiljan i ne bude se uztezao ni od kakvog odricanja ili gubitka Hrista radi. (Elen Vajt, *Review and Herald*, 18. oktobar 1881)

48. Subota, 26. novembar 2022.

JAO MENI!

Grupa turista je obilazila kuću u kojoj je čuveni Betoven proveo poslednje dane svoga života. Vodič je poveo ljude u jednu sobu u kojoj se nalazio stari klavir. Otkrivajući ga, rekao je gotovo pobožno: „Ovo je bio Betovenov klavir!“ Odmah je istupila mlada žena, sela za klavir i počela da svira jednu Betovenovu sonatu. Okrenula se za tim vodiču i rekla mu: „Verovatno mnogi posetioci žele da sednu za ovaj klavir i odsviraju neko Betovenovo delo.“ Čuvar joj je smireno odgovorio: „Znate, draga gospođo, prošle godine ovde je bio čuveni pijanista Padarevski i ljudi koji su bili oko njega molili su ga da nešto odsvira na tom klaviru, a on je odgovorio: 'Ne mogu, ja nisam toga dostojan!'“

Kada je prorok Isaija doživeo Božju svetost, povikao je: „Jaoh meni!“ (6,5) Na kraju svih svojih patnji, Jov je ponizno priznao:

„Zato poričem i kajem se u prahu i pepelu.“ (42,6) Jovan Krstitelj ovako izjavljuje o Mesiji: „Ali Onaj koji dolazi posle mene jači je od mene. Ja nisam dostojan skinuti Mu obuću.“ Zdravo osećanje nedostojnosti pred Bogom čini nas još više spremnijim da se oslonimo na Isusovu dostojnost i njegovu vrednost. U tome je tajna postizanja sličnosti s Njim.

Kako postajemo manji to više prostora ima u nama Bog. Takav napredak ogleda se u hrišćanskom rastu. Kako vernici postaju sve sličniji svome Spasitelju, to su više svesni svoje grešnosti. Nije to re-

zultat nekog bolesnog preispitivanja i analize ličnog života. To je pošteno prihvatanje sebe lično onakvim kakvi jesmo, zatim shvatamo ko je Hristos i koliko težimo da budemo sličniji Njemu.

49. Subota, 3. decembar 2022.

BLIŽI ISUSU

Kad iskušenja dođu na nas, tada nam je potreban duhovni vid, da bismo mogli prepoznati sotonin naum i onda se držati uz Isusa. Približite se Bogu i On će se približiti vama. Oduprite se đavolu i pobeći će od vas. U svakom trenutku neophodno je voditi dobru borbu vere; jer sumnji se moramo opirati, a veru podsticati. U iskušenjima, razum mora da nadvlada telesne sklonosti. Naše „ja“ zahtevaće svom snagom da mu se ugađa, ali toj sklonosti treba se odupreti i to iskušenje pobediti.

Gospod je dao upozorenja i izneo načela o kojima svaki hrišćanin mora da razmišlja i uvede ih u svoj svakodnevni život. Oni koji se ravnodušno odnose prema svetlosti i upozorenjima, koja je Bog milostivo dao, postajuće sve sebičniji i dovoljni sami sebi. One koji se ne oslanjaju na Boga neprijatelj će sigurno pobediti. Sotona se služi svim mogućim prevarama da u svojim redovima zadrži one koji tvrde da su na Gospodnjoj strani. On može da zaslepljuje njihove oči, sve dok svetlost ne počnu da nazivaju tamom, a tamu svetlošću...

Iako Božja svetlost blista jasnije nego ikada ranije, i sve će jasnije blistati što se više približavamo završetku istorije ovoga sveta, oni koji budu bili sposobni da razlikuju istinu od zablude, biće ljudi koji često padaju na svoja kolena tražeći istinu i mudrost od Boga. Samo blistavi zraci Sunca pravde mogu razotkriti brojne i raznolike neprijateljske zamke. Zli se služi svim oblicima obmane i nepravde; iako svoje oči ne smemo zadržavati na silama tame, u isto vreme ne smemo biti ni u neznanju o njihovim zamkama.

Naša vera treba da bude usmerena Isusu Hristu. Gledajući na Njega, privijajući se uz Njegovu snagu koja nam je dovoljna u svakoj neprilici, naša srca se udružuju s Njegovim, naš život je nevidljivim nitima utkan u Njegov život; i zato kako On živi, i mi ćemo živeti.

Ovo je praktična pobožnost; nas mora održati Božja sila verom u spasenje. Niko od nas ne može biti siguran, osim kad smo večnim zavetom, koji nikada nećemo zaboraviti, povezani sa Gospodom (Elen Vajt, Review and Herald, 14. mart 1893)

50. Subota, 10. decembar 2022.

BOJNO POLJE

„Jer naš rat nije s krvlju i s telom, nego s poglavarima i vlastima i s upraviteljima tame ovoga sveta, s duhovima pakosti ispod neba.“ (Efescima 6,12)

Ovaj grešni svet postao je bojno polje najvećeg sukoba koji su stanovnici nebeskog svemira i zemaljske sile ikada imali priliku da posmatraju. On je bio određen kao pozornica na kojoj će se odigrati velika borba između dobra i zla, između Neba i pakla. Svako ljudsko ima svoju ulogu u tom sukobu. Niko ne može ostati na neutralnom tlu. Ljudi moraju ili odbaciti, ili prihvatiti Otkupitelja sveta. Svi su svedoci, ili za Hrista ili protiv Njega. Hristos poziva one koji stoje pod Njegovom zastavom da se kao odani vojnici uključe s Njim u borbu, tako da mogu naslediti venac života. (Elen Vajt, SD 242)

Bitke se moraju voditi svakoga dana. Veliki rat vodi se oko svake duše, rat između kneza tame i Kneza života... Ti, kao Božje oruđe, treba da se pokoriš Njemu da bi On mogao da planira, usmerava i vodi bitku oko tebe uz tvoju saradnju. Knez života stoji na čelu svoga dela. On treba da bude s tobom u tvojoj svakodnevnoj borbi sa samim sobom, da bi ostao veran načelima; da bi strasti, kada se budu borile za prevlast, bile suzbijene Hristovom blagodaću; da bi ti mogao da budeš i više nego pobednik u Onome koji nas je ljubio. Isus ima pregled bojnog polja. On zna silu svakog iskušenja. On zna kako da se suoči sa svakom nevoljom i kako da te provede svakim opasnim putem. (Elen Vajt, SD 160)

Isus želi da ima narod koji je željan da čini dobra dela, koji će biti čvrst usred zagađenja ovog izopačenog vremena. I zaista, biće takvih koji će se tako čvrsto držati božanske snage da će biti otporni na svako iskušenje. Loše poruke sa šarenih plakata mogu pokušati

da utiču na njihova čula i pokvare njihov um; međutim, oni će biti tako sjedinjeni sa Bogom i anđelima da će izgledati kao ljudi koji niti vide niti čuju. Oni moraju da obave delo koje niko ne može obaviti umesto njih, naime, da se bore u dobroj borbi vere i da se drže večnoga života...

Mladi treba da se čvrsto drže načela da ih ni najснаžnija sotonina iskušanja ne mogu lišiti njihove odanosti Bogu. (Elen Vajt, 3T 472)

51. Subota, 17. decembar 2022.

VERNOST JE NEOPHODNA

Mi smo Hristovi vojnici; a od onih koji se prijave u Njegovu vojku očekuje se da obave teško delo, delo koje će opteretiti njihove snage do krajnjih granica. Mi moramo shvatiti da je vojnički život ispunjen odlučnim vođenjem ratova, istrajnošću i izdržljivošću. Hrista radi moramo da izdržimo nevolje. Mi se nismo upustili u prividnu bitku. (Elen Vajt, 6T 140) Odluči da ćeš, ne u svojoj snazi, već u snazi i blagodati dobijenoj od Boga, Njemu posvetiti sada, upravo sada, svaku svoju sposobnost, svu svoju snagu. I tada ćeš slediti Isusa zato što te On poziva, a nećeš pitati kuda ideš ili kakvu nagradu možeš da očekuješ...

Kada budeš umro sebi, kada se budeš predao Bogu da radiš Njegovo delo, a svetlost koju si dobio od Njega otkrivaš u dobrim delima, tada nećeš raditi sam. Božja blagodat ti stoji na raspolaganju da ti pomogne u svakom tvom naporu da prosvetliš neznalice i one koji nisu svesni da se kraj svemu približio. Međutim, Bog neće raditi tvoj posao umesto tebe! Svetlost može blistati punim sjajem, ali će dobijena blagodat obratiti tvoju dušu jedino u slučaju ako te bude pokrenula da saraduješ s božanskim oruđima. Ti si pozvan da staviš na sebe sve oružje Božje i stupiš u Gospodnju službu kao aktivan vojnik. Božanska snaga treba da saraduje s ljudskim naporima da bi se razbije magija svetovnih čarolija, koju je neprijatelj bacio na duše. (Elen Vajt, 8T 55.56)

Gospod nam je ukazao čast kada nas je izabrao za svoje vojnike. Borimo se zato hrabro za Njega, uzdižući ono što je pravo svakim svojim postupkom. Čestitost u svemu bitna je u borbi svake duše. I dok se budeš trudio da postigneš pobjedu nad svojim sklonostima, On će ti pomoći svojim Svetim Duhom da budeš oprezan u svakom svom poduhvatu, da ne bio pružio priliku neprijatelju da govori zlo o istini. (Elen Vajt, SDA BC 6, 1119)

Mi smo Hristovi vojnici. On je Vojvoda našeg spasenja, a mi se potčinjavamo Njegovim naredbama i pravilima. Mi treba da nosimo Njegovo oružje, da se krećemo jedino pod Njegovom zastavom... Treba da nosimo na sebi sve oružje Božje i radimo tako kao da smo pred očima celog nebeskog svemira. (Elen Vajt, TM 296)

52. Subota, 24. decembar 2022.

PLEMENIT KARAKTER

Bog očekuje od nas da svoj karakter izgrađujemo u skladu sa Uzorom koji nam je pokazan. Mi treba da polažemo opeku za opek, da vrlinu dodajemo vrlini, da pronalazimo svoje slabe tačke i da ih ispravljamo u skladu s uputstvima koja su nam data. Kada se pronade pukotina u zidu građevine, mi znamo da nešto s tom zgradom nije u redu. I prilikom izgradnje karaktera, često se zapažaju pukotine. Ukoliko se te slabosti ne uklone, cela zgrada će se srušiti, kada se oko nje uskovitlaju oluje.

Bog nam daje snagu, sposobnost razumnog odlučivanja, vreme da bismo mogli graditi karakter na koji će On moći da stavi svoj pečat odobravanja. On želi da svako Njegovo dete, čineći neporočna i plemenita dela, gradi plemeniti karakter, tako da ga na kraju On može prikazati kao skladnu građevinu, prekrasan hram, u časti i kod Boga i kod ljudi. (Elen Vajt, CG 165.166)

Plemenit, uravnotežen karakter se ne nasleđuje. On se ne postiže slučajno. Plemeniti karakter se stiče pojedinačnim naporom preko Hristovih zasluga i Njegove blagodati. Bog daje talante, umne sposobnosti, a mi oblikujemo karakter. On se gradi u teškim, oštrim sukobima sa samim sobom. Mi moramo voditi bitku za bitkom protiv

svojih nasleđenih sklonosti. Mi moramo sami sebe podvrgnuti oštroj kritici; ne smemo dozvoliti da ijedna naša negativna crta ostane neispravljena. (Elen Vajt, MYP 99)

Karakter se oblikuje životom kojim živimo Hristovom blagodaću. U duši počinje da se obnavlja njena izvorna lepota. Osobine Hristovog karaktera su podarene i lik Božanskog počinje jasno da svetli. Lica ljudi i žena koji hodaju i rade sa Bogom izražavaju nebeski mir. Okruženi su nebeskom atmosferom. Za ove duše počelo je carstvo Božje. Oni imaju Hristovu radost, radost koja je blagoslov čovečanstvu. Oni imaju tu čast da što su prihvaćeni da služe Učitelju, njima je povereno da obavljaju posao u Njegovo ime. (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 312. original)

Kao što je Bog čist u svom delokrugu, tako i čovek treba da bude čist u svom. A postaće čist ako u njemu živi Hristos, Nada slave; jer, on će biti u Hristovom životu i odražavati Njegov karakter. (Elen Vajt, GW 366)

53. Subota, 31. decembar 2022.

ČEKA NA NAŠ ZAHTEV

Nebo je odredilo da molitva bude sredstvo za postizanje uspeha u sukobu sa grehom i u razvoju hrišćanskog karaktera. Božanski uticaj koji dolazi kao odgovor na molitvu vere obaviće u duši molioaca sve što je zatražio. Mi možemo tražiti oprostjenje greha, Svetoga Duha, hristoliku prirodu, mudrost i snagu da obavimo Njegovo delo, bilo koji drugi dar koji je On obećao, a obećanje glasi: 'I primićete!'" (Elen Vajt, AA 564)

Isus je naš Pomoćnik; u Njemu i preko Njega moramo pobediti... Hristova blagodat čeka da je zatražimo. On će vam dati neophodnu blagodat i snagu ukoliko to zatražite od Njega... Hristova religija svezaće i suzbiti svaku nesvetu strast, pokrenuće energiju, samodisciplinu, vrednoću čak i u pitanjima običnog, svakodnevnog života; ona će nas povesti da se naučimo ekonomičnosti, taktičnosti, samoodricanju, da čak i lišavanja da prihvatamo bez gundanja. Hristov Duh u srcu pokazaće se u karakteru; razviće plemenite osobine i snagu.

Hristos je rekao: „Dosta ti je Moja blagodat!“ (2. Korinćanima 12,9; Elen Vajt, HC 29)

Uložite svaki napor da održite vezu između Isusa i svoje duše... Mi treba da se molimo u porodičnom krugu, a iznad svega ne smemo zanemariti tajnu molitvu, jer je ona život duše. Duši je nemoguće da dostigne vrhunac ako zanemari molitvu. Porodična ili javna molitva nije dovoljna. U samoći, neka se duša prepusti Božjem ispitivačkom oku. Tajnu molitvu treba da čuje samo Bog koji uslišava molitve. Nijedno znatiželjno uho ne treba da primi teret takvih molitava. U tajnoj molitvi duša je oslobođena onih koji je okružuju, slobodna od uznemiravanja... Tihom, jednostavnom verom duša održava zajednicu sa Bogom i prikuplja zrake božanske svetlosti da je održi i ojača u sukobu sa sotonom...

Molite se u svojoj kleti, i dok se bavite svojim poslovima neka se vaše srce često uzdiže Bogu. Tako je Enoh hodao sa Bogom. Ove tihe molitve uzdižu se kao skupoceni miris pred prestolom blagodati. Sotona ne može da pobedi onoga čije srce tako ostane u Bogu. (Elen Vajt, *Put Hristu*, 98.99. original)

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2021.
Za internu upotrebu